

ลักษณะการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ในรูปแบบ สาระบันเทิง :
ศึกษาเฉพาะกรณีรายการ “สะกิดข่าว”

**Characteristic of television news presentation in the form of infotainment:
Case study “SAKEDKAO”**

อรสา ชันเงิน

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2548

ลักษณะการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ในรูปแบบ สาระบันเทิง :
ศึกษาเฉพาะกรณีรายการ “สะกิดข่าว”

อรสา ชั้นเงิน

เลขทะเบียน.....	0190284
วันลงท.เขียน.....	15 พ.ย. 2549
เลขเรียกหนังสือ.....	0๗0.1๙5
	๐3๘๒๓
	[2548]

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2548

Characteristic of television news presentation in the form of infotainment:

Case study “SAKEDKAO”

Orasa Khan – ngoen

**A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Communication
Department of Business Communication Arts Graduate School,
Dhurakij Pundit University**

2005

ใบรับรองสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อสารนิพนธ์ ลักษณะการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ ในรูปแบบ สารบันเทิง :ศึกษาเฉพาะกรณี
รายการ “สะกิดข่าว”

เสนอโดย อรสา ชันเงิน

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ กลุ่มวิชา นิเทศศาสตร์ธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผศ. ดร. อุษา บิ๊กกิ้นส์

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. อัสวิน เนตรโพธิ์แก้ว)

..... กรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษา บิ๊กกิ้นส์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ มาโนช ชุ่มเมืองปัก)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 2549

หัวข้อสารนิพนธ์	:	ลักษณะการนำเสนอข่าวในรูปแบบสาระบันเทิง ศึกษาเฉพาะกรณีรายการ “สะเด็ดข่าว”
ชื่อผู้วิจัย	:	นางสาวอรสา ชันเงิน
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ผศ.ดร. อุษา บิ๊กกินส์
สาขาวิชา	:	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	:	2548

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการนำเสนอเนื้อหา รูปแบบและกลวิธีการนำเสนอ อารมณ์ขันของรายการ “สะเด็ดข่าว” ช่วงระหว่างวันที่ 1 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2549 วิธีการศึกษา ใช้การวิจัยเชิงพรรณนา โดยทำการสัมภาษณ์ทีมงานผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” และศึกษาจากบทข่าวของรายการ

ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหา ของรายการ “สะเด็ดข่าว” จะเป็นข่าวเบา (Soft News) ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ประกอบด้วย เรื่องที่เป็นเหตุการณ์และสถานการณ์ปัจจุบัน เรื่องนักรการเมืองและบุคคลที่มีชื่อเสียง เรื่องที่อยู่ในความสนใจ เรื่องแปลกประหลาด เรื่องความน่ารักของคน สัตว์ และเรื่องอื่น ๆ โดยการนำเสนอสะเด็ดข่าว มีลักษณะการรายงานข่าวนำซึ่งเป็นลักษณะร่วมกับการรายงานข่าวปกติ ผู้ผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” ยังคงมุ่งให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวข่าวเมืองที่เน้นความบันเทิง มากกว่าข่าวประเภทอื่น ๆ แม้นโยบายหลักจะไม่ได้เฉพาะเจาะจงที่ข่าวประเภทใดประเภทหนึ่งก็ตาม

รูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ “สะเด็ดข่าว” มีรูปแบบโครงสร้างที่มีลักษณะค่อนข้างตายตัวและไม่เปลี่ยนแปลง มีการแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ สะเด็ดข่าวแรก สะเด็ดข่าวระหว่างรายการ และสะเด็ดข่าวส่งท้าย ไม่ใช่รายการสด แต่สามารถทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกที่กำลังชมรายการสดอยู่ ใช้ภาษาลักษณะการเสวนามากกว่าภาษาข่าวที่มีลักษณะสั่งการ การนำเสนอความบันเทิงจะใช้เทคนิคด้านภาพและเสียง รวมทั้งการใช้คำพูดของผู้ประกาศข่าว มาสื่อด้านความบันเทิงและผ่อนคลาย

งานวิจัย เสนอแนะให้มีการศึกษารายการ “สะเด็ดข่าว” ในแง่ผู้รับสาร เพื่อพิจารณาถึงการรับรู้และการยอมรับของผู้ชม วิเคราะห์เปรียบเทียบในเชิงรูปแบบและเนื้อหาของรายการ “สะเด็ดข่าว” กับรายการอื่น ๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องอื่น ๆ รวมทั้งศึกษาพัฒนาการของลักษณะและรูปแบบของรายการ “สะเด็ดข่าว” และรายการอื่น ๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน

กิตติกรรมประกาศ

ความสำคัญของสารนิพนธ์ฉบับนี้สำคัญลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอุปการคุณของคณาจารย์ที่ผู้วิจัยเคารพนับถือ แห่งคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ดังจะขอจารึกนามไว้เป็นเกียรติ ณ ที่นี้ และต้องขอกราบขอบพระคุณ

1. ผศ. ดร. อุษา บิ๊กกินส์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ท่านกรุณาชี้แนะตักเตือน ให้ความเอาใจใส่ ดูแลให้กำลังใจ จนสารนิพนธ์เล่มนี้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

2. ผศ. ดร. อัสวิน เนตรโพธิ์แก้ว ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ที่กรุณาแนะนำ ให้ความเอื้ออารี และคำอธิบายอันทรงคุณค่า

3. ท่านอาจารย์ มาโนช ชุ่มเมืองปัก กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่เมื่อผู้วิจัยส่งสารนิพนธ์ให้ท่านตรวจทาน ท่านกรุณาตรวจทานให้และคำชี้แนะตอบกลับ แก่ไขข้อบกพร่องของสารนิพนธ์เป็นอย่างดี จนเป็นงานที่มีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณ เพื่อนผู้วิจัยทุกคน ที่คอยห่วงใย แบ่งปันข้อมูล ปรึกษาหารือและเป็นกำลังใจ ให้ผู้วิจัยด้วยความเต็มใจและจริงใจ

ขอขอบคุณ คุณจิรวัดน์ เนียมมีศรี ที่ให้ความร่วมมือในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

และท้ายสุด สำคัญที่สุดคือ คุณพ่อประสิทธิ์ ชันเงิน คุณแม่บังเอิญ ชันเงิน รวมทั้งครอบครัว ที่ให้เวลาให้กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ซึ่งผู้วิจัยจะไม่ลืมบุญคุณ ไปตลอดชีวิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๗
กิตติกรรมประกาศ	๙
บทที่ 1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	4
ปัญหาคำวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
กรอบแนวคิด	6
บทที่ 2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวทางโทรทัศน์	7
แนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าข่าวและการประเมินคุณค่าข่าวโทรทัศน์	11
แนวคิดเกี่ยวกับการนำข่าวสารมาผสมกับความบันเทิง	13
แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขันทางสื่อมวลชน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	18
กลุ่มเป้าหมายและแหล่งข้อมูล	18
เครื่องมือที่ใช้ในการการวิจัย	18
การรวบรวมข้อมูล	18
การวิเคราะห์ข้อมูล	19
บทที่ 4 ผลการวิจัย	20
ตอนที่ 1 เนื้อหาของรายการ	20
ตอนที่ 2 รูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขัน	24
ตอนที่ 3 กระบวนการผลิตของรายการ	31
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
สรุปผลการวิจัย	34
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	38
บทสัมภาษณ์	39

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ข่าวโทรทัศน์ของไทยปัจจุบันมีพัฒนาการที่เห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นในด้านเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอ ดังจะเห็นได้จากตอนหนึ่งในหนังสือครบรอบ 25 ปี ของสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 (2538) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ในอดีตที่ผ่านมาข่าวโทรทัศน์จะดูเป็นเพียงเครื่องประดับอย่างหนึ่งบนจอโทรทัศน์เท่านั้น เนื่องจากกิจการโทรทัศน์เมืองไทยสมัยนั้นยังถูกรองบังจากอำนาจของผู้ปกครองประเทศอย่างเข้มงวด งานข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอทางหน้าจอส่วนใหญ่จึงอยู่ในสภาพเป็นเพียงข่าวประชาสัมพันธ์หน่วยงานราชการต่าง ๆ หรือไม่ก็เป็นข่าวภารกิจของบุคคลที่มีอำนาจในบ้านเมืองเท่านั้น

แต่เมื่อกาลเวลาได้เปลี่ยนไปจนเข้าสู่ยุคสารสนเทศ ประชาชนมีความพร้อมและต้องการบริโภคข่าวสารมากขึ้น ทำให้สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ก็ตาม พากันเข้าแข่งขันเสนอข่าวสารอย่างคึกคัก เพื่อแย่งชิงความได้เปรียบในการเป็นผู้นำด้านสื่อ สมรรถนะข่าวสารที่เคยเจียบเหิงจากลัทธิคึกคักมีชีวิตชีวาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ข่าวสารที่เสนอต่อผู้ชมจึงเต็มไปด้วยความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข่าวการเมือง เศรษฐกิจ สังคม กีฬา ภูมิภาค และต่างประเทศ ทั้งหมดถูกนำมาจัดลำดับเพื่อการนำเสนออย่างน่าสนใจ

สื่อสาระความรู้ และสื่อบันเทิง มีพัฒนาการ และความเจริญควบคู่กันไป จากเดิมที่ซึ่งพัฒนาการเป็นเสมือนเส้นทางคู่ขนานกันไป คือ มีการแยกแยะรายการสารระความรู้และรายการบันเทิงออกจากกัน และขาดการเชื่อมต่อกันหรือผสมผสานเป็นเส้นทางเดียวกัน ก็ได้มีการปรับตัวโดยโลกบันเทิงไม่มุ่งเน้นการทำหน้าที่เฉพาะเป็น “สื่อเพื่อธุรกิจ” เท่านั้น แต่เน้นการสอดแทรกสารระความรู้ต่าง ๆ ลงไป ในขณะที่สื่อสาระความรู้ “เพื่อสังคม” ก็เน้นการนำเสนอในรูปแบบที่แฝงไว้ด้วยความบันเทิงอย่างเหมาะสม โดยทั้งคู่มีเป้าหมายสูงสุดร่วมกัน คือการทำให้ผู้รับสารได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ตามสโลแกนแบบฝรั่งในภาษาไทยว่า “ทู-อิน-วัน” (two-in-one) หรือชื่อหนึ่งได้ถึงสองนั่นเอง จึงทำให้เกิดแนวคิดเรื่อง “เอดูเทนเมนต์” (Edutainment) ซึ่งก็คือการผนวกพลัง “ความรู้” (Education) และ “ความบันเทิง” (Entertainment) เข้าด้วยกัน อันก่อให้เกิดพลังทวีคูณของสื่อมวลชนและเทคโนโลยีการสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ ในฐานะกลไกหลักของสังคม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับการเปลี่ยนแปลงสังคมไปในทางที่ดีขึ้นสูงสุด หรือที่เข้าใจง่ายก็คือ เอดูเทนเมนต์ เน้นหนักการทำหน้าที่ แผลงสารเกี่ยวกับสารระความรู้ ข้อคิด คติเตือนใจ ซึ่งมักเป็นเรื่องยาก ซับซ้อน หรือดูไม่น่าสนใจ ให้มีเนื้อหาเข้าใจง่าย เห็นภาพชัดเจน และน่าสนใจ ในขณะที่เดียวกันก็นำเสนอสารระความรู้ดังกล่าวในรูปแบบของความบันเทิง โดยส่วนมากจะถ่ายทอดในรูปแบบของภาพยนตร์ สารคดี และการ์ตูน อาทิ ภาพยนตร์เรื่องโอซิน เป็นการสะท้อนให้เห็นข้อคิด สติเตือนใจที่สอด

แทรกมาที่เนื้อหาละคร ในเรื่องความพยายามและอดทนของโศจีนที่แม้จะมีรสุมเข้ามาในชีวิตนานาประการแต่ท้ายที่สุดก็ประสบความสำเร็จ นั่นคือ การทำให้ละครที่น่าในบ้านกลายเป็นน้ำกลั่นมากขึ้น

ในส่วนของวงการข่าวโทรทัศน์ ก็ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการนำเสนอ หรือ เนื้อหาสาระ จากที่เคยจืดจืด ไร้ชีวิตชีวา ก็กลับกลายเป็นมีสีสันอย่างผิดหูผิดตา การนำเสนอกระทำกันอย่างเป็นกระบวนการเพื่อแย่งชิงมวลชน ทั้งในแง่ของภาพลักษณ์และเชิงธุรกิจ จากปกติรายการข่าวทางโทรทัศน์จะมีรูปแบบและเนื้อหาในลักษณะที่เป็นทางการ จริงจัง ตรงไปตรงมา ซึ่งเป็นธรรมชาติของรายการข่าวโดยทั่วไป แต่จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ลักษณะความจริงจัง เครื่องเครียด นั้นต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังที่บุญรักษ์ บุญญะเขตมาลา (2539: อ้างใน นันทน์ภัส) กล่าวไว้ว่ามันทำให้นิยาม (definition) และขอบเขต (scope) ของคำว่า ข่าวกว้างออกไปกว่าที่เคยเป็นมาในอดีตมาก บางครั้งก็กว้างจนมีการนำเสนอมาปะปนกับข่าวเหมือนกับแมกกาซีนทางโทรทัศน์ อย่างไรก็ตามก็จุดสำคัญ ก็คือความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้สิ่งที่ไม่เคยเป็นข่าวก็กลายเป็นข่าวขึ้นมา แหล่งข่าวมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น - ทั้งนี้โดยไม่ต้องพูดถึงความก้าวหน้าของ รูปแบบการนำเสนอ (mode of presentation) ของข่าวที่ดูเหมือนว่ามีสีสันมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นพัฒนาการของข่าว ที่ผสมเอาความบันเทิง (Entertainment) เข้าไปในข่าวสาร (Information) เป็นสาระบันเทิงของข่าวหรือ อินโฟเทนเมนต์ (Infotainment)

ลักษณะการนำเสนอของ อินโฟเทนเมนต์ และ เอดูเทนเมนต์ เหมือนกันตรงที่เป็นการผสมระหว่างข้อมูลข่าวสารกับความบันเทิงเช่นเดียวกัน แต่แตกต่างกันที่ วัตถุประสงค์ โดยเอดูเทนเมนต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นข้อคิด เตือนใจ และต้องการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ในขณะที่ อินโฟเทนเมนต์ จะมีวัตถุประสงค์เพื่อความผ่อนคลาย และสร้างอารมณ์ขันเท่านั้น

สำหรับรายการข่าวที่ผสมเอาความบันเทิงเข้าไป แม้จะเกิดขึ้นมานานหลายปีแล้วก็ตาม ปัจจุบันยังคงได้รับความนิยมและเป็นที่ต้องการของผู้ชม โดยสื่อโทรทัศน์แทบทุกช่องพยายามทำรายการลักษณะดังกล่าวบรรจุไว้ในช่วงของข่าวภาคค่ำ ซึ่งเป็นช่วงที่มีคนดูมากที่สุด (Prime Time) เพื่อดึงดูดให้ผู้ชมสนใจข่าวโทรทัศน์ของตัวเองมากขึ้น โดยรูปแบบการนำเสนอของแต่ละรายการ ก็มีความแตกต่างกันบ้าง แต่สิ่งที่คล้ายกันคือ การนำเสนออีกแง่มุมในส่วนประกอบของข่าว ที่จะทำให้เกิดอารมณ์ขัน รู้สึกผ่อนคลาย และเพื่อความบันเทิง โดยรายการที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักของผู้ชมอย่างกว้างขวางขณะนี้ มีด้วยกัน 2 รายการ คือ

- 1.รายการ “ สะเก็ดข่าว” ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7
2. รายการ “ เก็บตก” ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

รายการ “ เก็บตก” เริ่มนำเสนอในปี 2541 ตามแนวนโยบายของผู้บริหารช่อง 3 ที่ต้องการให้ช่วงข่าวภาคค่ำเวลา 19.30 ถึง 20.30 เป็นช่วงที่มีสีสัน โดยรายการ “เก็บตก” เป็นการรวมความบันเทิงของทุกสายข่าวมานำเสนอในรูปแบบ การล้อเลียน เสียดสี ในช่วงท้ายรายการดึงดูดความสนใจของผู้ชม โดยการให้ร่วมแสดงความคิดเห็น

เห็นเสนอคำคมข้อคิด จุดเด่นที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ การใช้ผู้ประกาศเป็นตัวสื่อ มีลักษณะความเป็นวาไรตี้ ทำให้รายการดูออกจะค่อนข้างไปทางรายการบันเทิงมากกว่าเป็นรายการข่าว

ในขณะที่ “สะเด็ดข่าว” เป็นส่วนหนึ่งในรายการข่าวภาคค่ำของสถานโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ซึ่งออกอากาศเป็นประจำทุกวัน ใช้เวลาออกอากาศครั้งละประมาณ 3-5 นาที โดยสะเด็ดข่าวจะออกอากาศในเวลาประมาณ 20.10 น. หลังข่าวพระราชสำนัก

ความเป็นมาของรายการ “สะเด็ดข่าว” นั้น เริ่มออกอากาศครั้งแรก เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2538 โดยเริ่มจากเป็นคอลัมน์หนึ่งของรายการเส้นทางสู่สภา ซึ่งอยู่ในช่วงของข่าวภาคค่ำ อันเป็นแนวคิดของผู้บริหารฝ่ายข่าวที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายคอลัมน์ซุบซิบในหนังสือพิมพ์ ซึ่งจุดนี้เองหลังจากมีเสียงตอบรับจากผู้ชมดีมาก ๆ หลังการเลือกตั้งผ่านพ้นไป เมื่อรายการเส้นทางสู่สภาได้สิ้นสุดลง ทางผู้บริหารฝ่ายข่าวช่อง 7 เห็นว่า ควรมีการนำเสนอข่าวในลักษณะเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย แบบสมองแบบ “เส้นทางสู่สภา” มานำเสนออีก และเปลี่ยนชื่อเป็น “สะเด็ดข่าว” โดยสะเด็ดข่าวในช่วงแรก ๆ จะเน้นการล้อเลียน เสียดสี และเจาะลึกชีวิตนักการเมือง เป็นส่วนใหญ่ เพราะในช่วงนั้น การรับรู้ข่าวสารของผู้ชมจะเป็นเพียงการรายงานเหตุการณ์ข่าวที่มีลักษณะทั่วไปและซ้ำซากเท่านั้น ต่อมาก็ได้มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ครอบคลุมข่าวทุกประเภท ทั้งที่เกิดขึ้นในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้มีความหลากหลาย ทั้งนี้จุดเด่นที่ผู้วิจัยเห็นว่า รายการ “สะเด็ดข่าว” น่าจะนำมาทำการวิจัย เพราะนอกจากเป็นรายการแรกของข่าวโทรทัศน์ไทยที่บุกเบิกและปลุกกระแสแนวข่าวผสมแนวบันเทิง ประกอบกับปัจจุบัน แม้คู่แข่งที่พยายามนำเสนอรายการโดยเพิ่มให้มีความเป็นข่าวบันเทิงมากขึ้น แต่ตลอดระยะเวลา 10 ปี รายการ “สะเด็ดข่าว” ก็ยังคงได้รับความนิยม และเป็นที่ยืนชอบของผู้ชมอย่างสูง และต่อเนื่อง เนื้อหาของสะเด็ดข่าวนั้น เป็นข่าวเชิงล้อเลียนเสียดสี เน้นความบันเทิงคลายเครียดเป็นหลัก และสอดแทรกด้วยเรื่องราวการร้องทุกข์ของประชาชน โดยรูปแบบจะมีการปรุงแต่งและเติมสีสันลงไปให้ดูน่าสนใจ ทั้งนี้เอกลักษณ์ของรายการ “สะเด็ดข่าว” ที่มีความแตกต่างจากรายการอื่น คือ การเลือกผู้ประกาศที่มีความน่าเชื่อถือ มีการใช้คำพูดและกริยาที่สุภาพ ไม่ใช่คำเสียดสี เพื่อให้ผู้ชมยังรู้สึกว่าการดูข่าว ส่วนเนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นการล้อเลียน และแซวเบา ๆ เพื่อสร้างอารมณ์ขัน แต่ก็จะมีข่าวส่วนหนึ่งที่สอดแทรกสิ่งดี ๆ เพื่อสร้างสรรค์สังคม

การที่เสียงหัวเราะและอารมณ์ขันเป็นสิ่งที่มีการถ่ายทอดต่อกันมาจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งอย่างไม่ขาดสาย และมีการนำเสนอในรูปแบบใหม่ ๆ ผ่านสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าอารมณ์ขันมีบทบาทในชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคม แต่เรายังขาดความเข้าใจอันลึกซึ้งเกี่ยวกับอารมณ์ขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านนิเทศศาสตร์ ซึ่งมีบทบาทอย่างสูงในการถ่ายทอดอารมณ์ขันไปสู่มหาชน การให้ความสนใจเรื่องอารมณ์ขันโดยพยายามทำการศึกษาอย่างมีขั้นตอน จึงจำเป็นเป็นอันดับแรกในการที่จะเข้าใจถึงบทบาทและความหมายที่อารมณ์ขันมีต่อวิถีชีวิตมนุษย์ และต่อกระบวนการสื่อสารในสังคม (อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์, 2536)

ผู้วิจัยมีความตั้งใจที่จะศึกษาเนื้อหา การนำเสนอ และรูปแบบของ “สะเท็ดข่าว” รวมทั้งกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของ “สะเท็ดข่าว” ที่มีความหลากหลายน่าติดตามชม ประกอบกับ ในการปรากฏขึ้นและดำรงอยู่ของรายการสะเท็ดข่าว ก็ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะบางอย่างของรายการข่าวโทรทัศน์ในแบบที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งถือว่ามีคุณค่าควรแก่การศึกษาค้นคว้าให้กระจ่างชัด อันเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยชิ้นนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการนำเสนอเนื้อหา ของรายการ “ สะเท็ดข่าว”
2. เพื่อศึกษารูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ “ สะเท็ดข่าว”

ปัญหานำวิจัย

1. เนื้อหาและการนำเสนอของรายการ “ สะเท็ดข่าว” มีลักษณะอย่างไร
2. รูปแบบ และ กลวิธีการนำเสนออารมณ์ขัน ของรายการ “ สะเท็ดข่าว”เป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยรายการ “สะเท็ดข่าว” ที่ออกอากาศระหว่างวันที่ 1 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2549 โดยจะเก็บข้อมูลจากบทข่าวของ รายการสะเท็ดข่าว และ การสัมภาษณ์ผู้ดูแลการผลิตที่รับผิดชอบ

นิยามศัพท์

รายการสะเท็ดข่าว หมายถึง ช่วงรายการหนึ่งที่จะใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที โดยจะออกอากาศทุกวัน ต่อจากข่าวพระราชสำนัก ของข่าวภาคค่ำเวลา 19.30 น ถึง 20.30 น. ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

เนื้อหา หมายถึง ตัวบุคคล เหตุการณ์ เรื่องราว ประเด็น แหล่งข่าว สถานที่ และสภาพแวดล้อมที่ปรากฏ

รูปแบบการนำเสนอ หมายถึง ลักษณะที่ปรากฏของเนื้อหาข่าว รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางเทคนิคที่ประกอบขึ้นเป็นรายการสะเท็ดข่าว เช่น บุคลิกของผู้อ่านข่าว และรูปแบบการรายงานข่าว

สารบันเทิง (INFOTAINMENT) หมายถึง รูปแบบการนำเสนอ ที่มีทั้งข้อมูลข่าวสาร (INFORMATION) และความบันเทิง (ENTERTAINMENT) ในเวลาเดียวกัน โดยปัจจุบันได้รับความนิยมแพร่หลายมากโดยเฉพาะ ในรายการโทรทัศน์ ถือเป็นลักษณะรูปแบบผสมระหว่างรายการประเภทข่าวสาร กับรายการ

ประเภทบันเทิง โดยเป็นรายการข่าวรูปแบบใหม่ ที่มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอรายการข่าวของสื่อมวลชนไทย ในรายการโทรทัศน์ ซึ่งนำเอาภาพข่าวที่ไม่สามารถนำเสนอได้ในรายการข่าวปกติมานำเสนอ

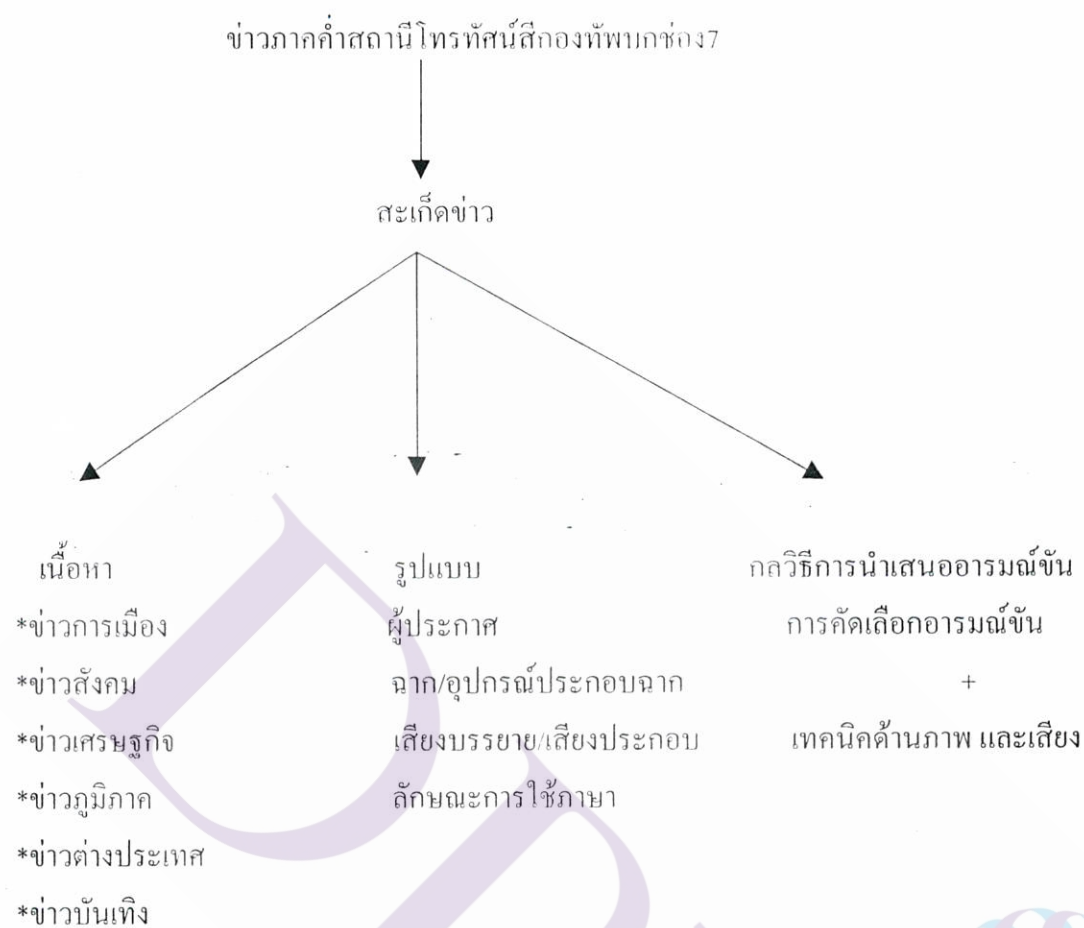
อารมณ์ขัน หมายถึง การหัวเราะที่เกิดจากการดูภาพและฟังเสียงเรื่องที่ผ่านมากระบวนการผลิตโดย ใส่วิธีเทคนิคพิเศษด้านภาพและเสียง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงลักษณะเนื้อหา รูปแบบและกลวิธีการนำเสนอข่าวในรูปแบบสาระบันเทิง หรือ INFOTAINMENT
2. เพื่อสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจเกี่ยวกับพัฒนาการของรายการข่าวในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงของสื่อมวลชนในอนาคตโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์

กรอบแนวคิด

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ลักษณะการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ในรูปแบบสาระบันเทิง ซึ่งศึกษาเฉพาะกรณีรายการ “สะกิดข่าว” ในรายการข่าวภาคค่ำ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 นี้ ได้อาศัยหลักทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวทางโทรทัศน์
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าข่าวและการประเมินคุณค่าข่าวโทรทัศน์
3. แนวคิดเกี่ยวกับการนำข่าวสารมาผสมกับความบันเทิง
4. แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขันทางสื่อมวลชน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวทางโทรทัศน์

รายการข่าวโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่จัดและผลิตขึ้น โดยใช้รูปแบบของการประกาศอ่านคำบรรยาย และการรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ หลากหลายกันไป การนำเสนอด้วยวิธีเหล่านั้นอาจทำได้ด้วยภาพทั้งหมดหรือบางส่วน หรือปราศจากภาพเหตุการณ์ที่เป็นข่าวก็ได้ ก่อนการนำเสนอข่าวจะมีการแสวงหา รวบรวมจัดและเก็บข้อมูลของเหตุการณ์ในข่าวแต่ละข่าวได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้อง จากนั้นผู้เขียนและ/หรือผู้รายงานจะนำมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราว มีเนื้อหาสาระและรายละเอียดของเหตุการณ์ในข่าวนั้นให้เกิดความกระชับชัดเจน และได้ใจความภายในระยะเวลาการนำเสนอที่เหมาะสม ทั้งนี้ เพื่อเป็นการดึงดูดและเรียกร้องความสนใจจากผู้ชมให้ชมรายการข่าวนั้น ๆ และเพื่อบริการประชาชนด้านข่าวสารอย่างถูกต้องด้วย

สำหรับประเภทของข่าวตามเนื้อหาจะประกอบด้วยข่าวหนัก (Hard News) ซึ่งเป็นข่าวที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างปัจจุบันทันด่วน หรือเป็นข่าวที่มีความสำคัญต่อสังคม การเมือง เศรษฐกิจ รวมทั้งเป็นเรื่องราวที่เป็นที่ถกเถียงกัน ส่วนข่าวเบา (Soft News) ครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ เช่น กีฬา สารคดี เรื่องที่ผู้คนให้ความสนใจมุมมองด้านต่าง ๆ ความบันเทิง การรายงานสภาพอากาศ เรื่องเกี่ยวกับรสนิยมและอาหาร ฯลฯ (Berger, 1990:123 อ้างใน นันทน์ภัส)

Tuchman (1978) ยังได้แบ่งประเภทของข่าวโทรทัศน์ไว้อีก คือ ข่าวสั้น (Spot) ซึ่งเป็นข่าวที่เพิ่งเกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ข่าวที่อยู่ระหว่างการติดตาม (Developing news) และข่าวต่อเนื่อง (Continuing news) นอกจากนี้ยังมีลักษณะของข่าวที่ถูกแบ่งโดยใช้เวลาเป็นตัวกำหนดก็คือ ข่าวก่อนตารางเวลา (Pre-scheduled) เป็นเหตุการณ์ประจำวันซึ่งได้มีการวางแผนไว้ก่อน การทำข่าวสามารถวางแผนได้ล่วงหน้า ข่าวที่ไม่ได้มีในตาราง (Unscheduled)

เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดคิดและต้องเผยแพร่ทันที และข่าวที่ไม่ได้ใช้ตารางเวลากำหนด (Non-scheduled) ส่วนใหญ่มักเป็นข่าวเบาะซึ่งไม่ได้ผูกติดกับเงื่อนไขด้านเวลา สามารถเก็บ หรือนำออกมาใช้ได้ตามความเหมาะสม

Warren Breed (1956,อ้างใน นันทน์ภัส) ได้เสนอถึงคุณลักษณะของข่าวไว้ว่า ข่าวเป็นสิ่งที่ขายได้ เป็นเรื่องไม่ลึกลับ เข้าใจง่าย มีความถูกต้อง เน้นที่การกระทำ มีความน่าสนใจ มีรูปแบบเฉพาะตัว และมีความรอบคอบในการนำเสนอ

ลักษณะเนื้อหาและรูปแบบของข่าวโทรทัศน์ สามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1. ข่าวและเรื่องราวที่ผู้คนสนใจ (News and human interest) ถ้าพิจารณาถึงคุณลักษณะของข่าวตามแนวคิดของ (Breed) แล้วจะเห็นได้ว่ามีความตรงข้ามกับเรื่องราวที่ผู้คนสนใจกล่าวคือ ข่าวเป็นข้อมูลที่เป็นจริงเป็นจัง ส่วนเรื่องราวที่ผู้สนใจนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความบันเทิง เป็นเรื่องของบุคคลและเป็นเรื่องที่กระตุ้นอารมณ์ แต่ในทางปฏิบัติแล้วยากที่จะแยกกันอย่างเด็ดขาด

2. การเล่าเรื่อง กับการรายงานความเป็นจริง (Storytelling Vs Factual reporting) รูปแบบของข่าวถือหลักเรื่องความเป็นกลางเป็นการแสวงหาความถูกต้องและความเป็นจริง ภาษาของข่าวมีลักษณะเป็น “เส้นตรง” กล่าวคือเป็นการรายงานเหตุการณ์ทิศทางเดียว โดยการให้ข้อมูลข่าวสาร การอธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การยกคำพูดของผู้อื่นมาอ้าง และมีการถกเถียงในประเด็นต่าง ๆ Glasgow Media Group (1980,อ้างในนันทน์ภัส) ได้กล่าวไว้ว่า “ภาษาข่าวเป็นรูปแบบการนำเสนอที่เปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงง่าย” ซึ่งปรากฏในรูปแบบ Constative (รูปแบบที่สามารถทดสอบได้ว่าจริง หรือเท็จ) แต่จะไม่ใช้รูปแบบ Performative (การตีความประกอบ)

3. ประเภทของเรื่องราวที่น่าสนใจซึ่ง Herbert J. Gans (1980,อ้างในนันทน์ภัส) ได้แบ่งไว้ดังนี้คือ

3.1 เรื่องราวของคน (People stories) เป็นเรื่องเกี่ยวกับคนซึ่งได้กระทำหรือกระทำในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ รวมทั้งผู้ที่รับราชการมีพฤติกรรมแปลกเช่นคนธรรมดาทั่วไป ดังนั้น ผู้สื่อข่าวจะรายงานข่าวเกี่ยวกับผู้นำประเทศเมื่อเขาแสดงออกในลักษณะเป็นส่วนตัว มีการอนุญาตให้สาธารณชนได้เห็นถึงความเป็นส่วนตัวของเขา จึงเป็นเหตุผลที่ว่า การรายงานข่าวกิจกรรมส่วนตัวของครอบครัวผู้นำประเทศ ถือว่าเป็นข่าวที่มีคุณค่ามาก

3.2 บทบาทที่ตรงข้าม (Role reversals) เป็นเรื่องราวของคนที่นักหนังสือพิมพ์ เรียกว่า การลอบกัด กล่าวคือ เป็นเรื่องกดดันของคนซึ่งไม่เป็นไปตามบทบาทที่ผู้อื่นคาดหวัง เช่น ศาสตราจารย์ในวิทยาลัยกลายเป็นภารโรงหลังจากเกษียณ บทบาทที่ตรงข้ามนี้อาจเป็นเรื่องจริงจึงได้ด้วย หรือเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมส่วนตัวของผู้นำประเทศ เนื่องจากนักการเมืองยากที่จะมีพฤติกรรมเหมือนอย่างคนธรรมดาทั่วไป

3.3 เรื่องราวที่ผู้คนสนใจ (Human-interests stories) เรื่องราวของคนซึ่งผ่านประสบการณ์ไม่ปกติที่สามารถกระตุ้นให้ผู้รับมีความเห็นอกเห็นใจ สงสาร หรือสรรเสริญ เช่น คนที่เป็นวีรบุรุษในอุบัติภัยต่าง ๆ ผู้ที่คัดเลือกเรื่องเหล่านี้ ก็เนื่องมาจากพวกเขาคาดหวังว่า ผู้รับจะสมมติตัวเองเป็นวีรบุรุษเหล่านั้น

3.4 การตีแผ่เรื่องราว (Expose anecdotes) การรายงานข่าวแบบนี้เป็นเชิงตำหนิผู้กระทำและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้คัดเลือกข่าวไม่ชอบ มักจะใช้เนื่องจากมีผู้ละเมิดกฎ เช่น บุกรุกทำลายป่า หรือไปละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของประชาชน เป็นต้น

3.5 เรื่องของวีรบุรุษ (Hero stories) บุคคลผู้ซึ่งเอาชนะความลำบากยากเข็ญต่าง ๆ ถือได้ว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจ

3.6 เรื่องแปลกประหลาด (“Gee-whiz” stories) เป็นเรื่องที่กระตุ้นให้เกิดความประหลาดใจ แม้ในเรื่องบทบาทที่ตรงข้ามหรือเรื่องของวีรบุรุษ จะนับได้ว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาด

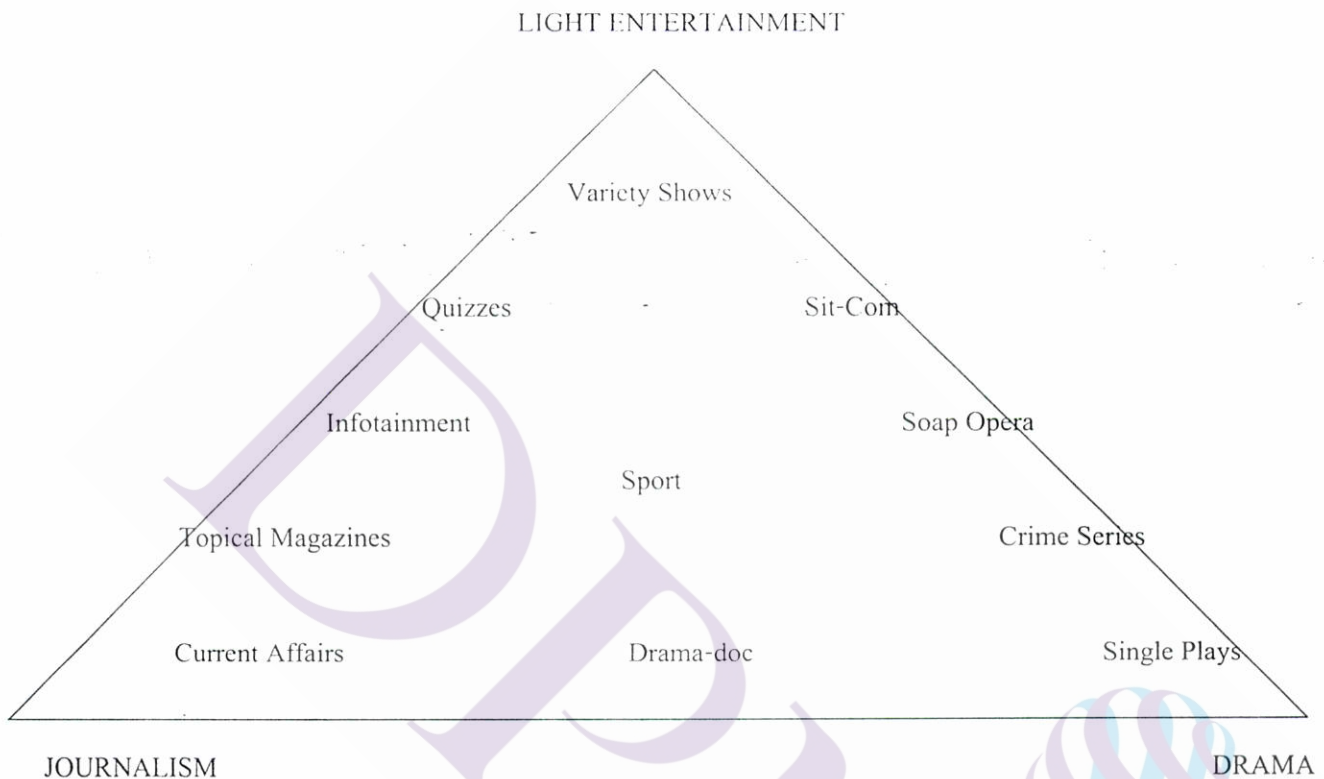
Garry Whannel กล่าวไว้ในหนังสือ *Fields in Vision: television sport and cultural transformation* เกี่ยวกับลักษณะของรายการโทรทัศน์ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภทหลักคือ

1. รายการโทรทัศน์ประเภทข่าว (Journalism) ได้แก่รายการข่าวเหตุการณ์ประจำวัน สารคดี ซึ่งรายการนี้มีลักษณะสะท้อนแนวคิดทางวิชาชีพเป็นสำคัญ นั่นคือถือหลักความยุติธรรม ความเป็นกลาง จริงจังหนักแน่น และอาศัยอ้างอิงต่อผู้มีอำนาจหน้าที่

2. รายการโทรทัศน์ประเภทบันเทิง (Light Entertainment) อันมีหลักการของการเป็นโทรทัศน์ที่ดี นั่นคือมีการเตรียมการที่ดี มีมาตรฐานทางวิชาชีพ อาศัยมาตรฐานทางเทคนิคระดับสูง มีการนำเสนออย่างมีชีวิตชีวา สร้างความตื่นตันทึ่งใจด้วยลักษณะของบุคคลและดารา และดึงดูดผู้ชมได้แทบทุกกลุ่ม รวมทั้งค่านิยมของธุรกิจบันเทิง นั่นคือ มีการประเมินความสำเร็จหรือความล้มเหลวตามเกณฑ์ของธุรกิจบันเทิง

3. รายการโทรทัศน์ประเภทละคร (Drama) เป็นรายการที่ยึดแบบแผนทางการละครและการเล่าเรื่อง ซึ่งแม้ว่าจะมีความแตกต่างด้านศักดิ์ศรีทางวัฒนธรรมอยู่ค่อนข้างมาก ระหว่าง ละครแบบเชกสเปียร์ ไปจนถึงละครประเภทตลกโดยการสร้างสถานการณ์ แต่ความสำเร็จของละครแต่ละเรื่องก็ต้องขึ้นอยู่กับการดึงดูดผู้ชมด้วยการเล่าเรื่อง

Whannel ได้สร้างแผนภูมิของการจัดแบ่งประเภทของรายการโทรทัศน์ในลักษณะต่าง ๆ ขึ้น โดยเขากล่าวว่าหากลากโยงเส้นระหว่าง 3 ประเภทหลักของรายการโทรทัศน์ดังกล่าวก็จะได้รูปสามเหลี่ยมซึ่งมีประเภทของรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ แยกย่อยอยู่ภายในอีกจำนวนหนึ่ง

การจัดแบ่งประเภทรายการโทรทัศน์ของ Garry Whannel (1992, อังโนนันทน์ภัส)

กล่าวโดยสรุปแล้ว ประเภทต่าง ๆ ของรายการโทรทัศน์นั้น การจัดแบ่งตามแนวทางของประเภทหลักทั้ง 3 ของรายการโทรทัศน์ นั่นคือ ข่าว บันเทิง และละคร โดยรายการประเภท Current Affairs เป็นรายการข่าวแบบทั้งหมด รายการประเภท Variety Shows เป็นรายการบันเทิงแบบทั้งหมด และรายการประเภท Single Plays เป็นรายการละครแบบทั้งหมด

ส่วนรายการประเภท Topical Magazines Infotainment Quizzes นั้นมีลักษณะแฝงอยู่ของรายการประเภทข่าวและบันเทิง รายการประเภท Sit-Com Soap Opera Crime Series มีลักษณะแฝงอยู่ของรายการประเภทข่าวและละคร ส่วนรายการ Sport นั้น เนื่องจากอยู่ระหว่างกึ่งกลางของสามเหลี่ยม จึงมีลักษณะแฝงอยู่ของรายการทั้ง 3 ประเภทหลัก คือข่าว บันเทิง และละคร

กาญจนา แก้วเทพ (2531) กล่าวว่า Pattern ของการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ มีลักษณะค่อนข้างแน่นอนตายตัวมาก และค่อนข้างเป็นสากลเหมือนกันเกือบจะทั่วโลก ข่าวโทรทัศน์ที่นำเสนอชุดหนึ่ง ๆ บรรดาข่าวแต่ละชิ้นย่อย ๆ (ถือว่าเป็นPart) จะมีความหมายต่อโครงสร้างข่าวชุด เราจะเห็นความสำคัญของการจัดลำดับที่ของข่าวอย่างแน่นอน ลักษณะข่าวตอนแรก ตอนกลาง และตอนปิดท้าย จะต้องเป็นข่าวประเภทไหน จะถูกกำหนดเอาไว้แน่นอน แต่ละข่าวมีความหมายเฉพาะตัว และช่วงระยะเวลาสั้นยาวของแต่ละข่าวจะถูกตั้งโปรแกรมเอาไว้แน่นอน โดยทั่วไปโครงสร้างของรูปแบบการนำเสนอข่าวจะเปิดฉากกระตุ้นความสนใจด้วยการบอกหัวข้อข่าว จากนั้นก็จะเรียงลำดับหลากหลายสลับกันไป ตอนท้าย ๆ จะนำข้อมูลที่ชวนให้ติดตาม เช่น พยากรณ์อากาศ กีฬา และปิดฉากจากลาด้วยเรื่องเบาๆ เป็นต้น

รูปแบบที่ชัดเจนอีกประการหนึ่งของรายการข่าว คือภาษาของข่าว จะต้องมีลักษณะเป็นทางการ ไม่ว่าผู้อ่านข่าวจะมีลักษณะเป็นกันเองอย่างไร ก็จะไม่ลำเส้นไม่ได้ แน่แน่นอนว่าภาษาที่เป็นทางการเกี่ยวข้องกับ ความหมายเฉพาะตัว ในเรื่องของความน่าเชื่อถือ ความมีสาระความเป็นจริงเป็นจริงของข่าว สไตลิ่งของภาษาข่าวก็ต้องเป็นลักษณะสังการ ไม่ใช่ การเสวนา เพราะฉะนั้นเครื่องหมายปิดท้ายประโยคของข่าวจะต้องเป็นฟูลสตอป (fullstop) ไม่ใช่เครื่องหมายคำถาม รวมทั้งน้ำเสียงที่อ่านข่าวก็ต้องมีลักษณะรหัสที่แน่นอน เสียงที่แผ่วเบาไร้อำนาจ หรือเสียงเหมือนแมวจะนำไปอ่านข่าวไม่ได้เลย องค์ประกอบย่อย ๆ เหล่านี้ จะต้องประกอบตัวกันขึ้นเป็นโครงสร้างเพื่อให้ส่วนรวมทั้งหมดคมองดูเป็น “ข่าว”

สำหรับแนวคิด ดังที่กล่าวมาข้างต้น ก็เพื่อใช้วิเคราะห์ถึงลักษณะเนื้อหาและการนำเสนอของรายการ “สะกิดข่าว”

2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณค่าข่าวและการประเมินคุณค่าข่าวโทรทัศน์

การที่สื่อมวลชนจะเลือกสรรเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเพื่อนำมาเสนอเป็นข่าวจะต้องเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานบางประการในการตัดสินใจ ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาเรียกว่า คุณค่าข่าว (News Value) หรืออีกนัยหนึ่งก็คือองค์ประกอบของข่าว (News Elements)

สถานีโทรทัศน์ BBC ของอังกฤษ กำหนดเกณฑ์ประเมินคุณค่าข่าวของบีบีซีไว้ 2 หลักเกณฑ์ ได้แก่ ความสำคัญ (Important) และความน่าสนใจ (Interest) ซึ่งหลักเกณฑ์ทั้ง 2 นี้ ไม่จำเป็นต้องมีควบคู่กัน อาจจะมีอย่างใดอย่างหนึ่งในข่าวชิ้นเดียวกันหรือมีทั้ง 2 หลักเกณฑ์ในข่าวชิ้นเดียวกันก็ได้

Ted White และคณะ กำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินคุณค่าข่าวโทรทัศน์ไว้ 4 ประการ ได้แก่ ผลกระทบ (Impact) ความน่าสนใจ (Interest) ข้อมูลข่าวสาร (Information) และการเห็นการได้ยั้น (Visual)

จอห์น วุฒนิกรรมรักษา (อ่าโน นันท์นัส) กล่าวถึงหลักเกณฑ์การคัดเลือกข่าว ทั้งของหนังสือพิมพ์ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ว่า ต่อกำเนียงถึงองค์ประกอบของข่าว หากเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงใดมีคุณค่าทางข่าว (News Value) สูงก็จะได้รับการพิจารณานำมารายงานเป็นข่าว คุณค่าข่าวจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้

1. ความสดต่อสมัย (Timeliness) นับได้ว่า เป็นหัวใจสำคัญของการเสนอข่าว เพราะผู้อ่านมักให้ความสนใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ หรือเรื่องราวที่ทันสมัย

2. ความใกล้ชิด (Proximity/Nearness) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพิจารณาคุณค่า เพราะนักจิตวิทยาได้อธิบายถึงนิสัยของมนุษย์ว่า มนุษย์สนใจเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวอันอาจส่งผลถึงตัวเองได้มากกว่า ความใกล้ชิดนี้หมายถึงความสัมพันธ์ใกล้ชิดต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

3. ความเด่น (Prominence) หมายถึง บุคคลสำคัญที่เป็นที่รู้จักกันดี เมื่อบุคคลนั้น ๆ เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ย่อมได้รับความสนใจจากประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป ซึ่งความเด่นนี้รวมถึงสถานที่สำคัญ วัตถุล้ำค่า ด้วย

4. ความแปลกประหลาด (Oddity/Unusualness) เมื่อมีเหตุการณ์ ที่เกิดขึ้นอย่างผิดปกติหรือผิดวิสัยในสังคม เหตุการณ์นั้นย่อมก่อให้เกิดความสนใจและมีค่าทางข่าวสูง

5. ผลกระทบกระเทือน (Consequence) ข่าวที่มีผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมากมักได้รับการพิจารณาที่จะเสนอเป็นข่าวมากกว่า ข่าวที่ว่าเป็นอาจเป็นผลกระทบกระเทือนทางด้านเศรษฐกิจ

6. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการพิจารณาคุณค่าทางข่าว เพราะความขัดแย้งเป็นที่สนใจของมนุษย์โดยทั่วไป อาจเป็นความขัดแย้งทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

7. ความมีเงื่อนงำ (Suspense/mystery) บางครั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจมีเบื้องหลังซับซ้อน สื่อมวลชนมักให้ความสนใจขุดคุ้ยและนำมาตีแผ่เสนอเป็นข่าวติดต่อกันเป็นเวลาหลาย ๆ วัน ซึ่งข่าวประเภทนี้จะได้รับ ความสนใจจากประชาชนอย่างกว้างขวางมาก

8. ปุณชนสนใจ (Human Interest) เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ต่อเหตุการณ์หรือมีความรู้สึกร่วมทางอารมณ์กับบุคคลในข่าวด้วย เช่น เห็นอกเห็นใจ เศร้าโศกเสียใจ กลัว หรือหวาดระแวงว่าสักวันหนึ่งจะเกิดขึ้นกับตัวเองได้

9. เพศ (Sex) ธรรมชาติของมนุษย์มักสนใจเรื่องราวเกี่ยวกับเพศ ทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ หรือความผิดปกติทางเพศ

10. ความขบขัน (Amusement) ในช่วงเวลาที่บรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองกำลังเคร่งเครียด สื่อมวลชนอาจเสนอข่าวขบขันเพื่อผ่อนคลายบรรเทาบรรยากาศได้บ้างชั่วขณะหนึ่ง ข่าวขบขันนี้อาจเกิดจากการกระทำของดาวตลกเองหรือจากเหตุการณ์อื่น ๆ

11. ความเปลี่ยนแปลง (Change) ในสังคมมนุษย์ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ อาจเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีหรือในทางไม่ดีก็ได้ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นมนุษย์ซึ่งเป็นหนึ่งในสังคม ก็จำเป็นต้องให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงย่อมกระทบต่อมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

12. ความก้าวหน้า (Progress) มนุษย์มีความพยายามดิ้นรนที่จะเอาชนะธรรมชาติอยู่เสมอ มนุษย์จึงได้ค้นคว้าทดลองหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์จึงทำให้ประชาชนทั่วโลกสนใจจึงถือได้ว่า มีคุณค่าก้าวสูงเช่นกัน

สำหรับแนวคิด ดังที่กล่าวมาข้างต้น ก็เพื่อใช้วิเคราะห์ถึงลักษณะเนื้อหาและการนำเสนอของรายการ “สะกิดข่าว”

3. แนวคิดเกี่ยวกับการนำข่าวสารมาผสมกับความบันเทิง

ในอเมริการายการประเภทข่าว (รายการข่าว พุดคุยข่าว วิเคราะห์ข่าว) เป็นรายการที่ FCC ใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบการทำหน้าที่ของสื่อเพื่อ “ประโยชน์สาธารณะ” ทุกสถานีจึงต้องผลิตรายการข่าวแม้จะเป็นรายการที่ไม่ทำรายได้ให้แก่สถานีก็ตาม ดังนั้นเพื่อให้ข่าวขายได้เหมือนรายการอื่น ๆ จึงมีการพลิกแพลงรูปแบบรายการข่าวให้น่าสนใจ ลักษณะเด่นได้แก่การเพิ่มคุณค่าความเป็นบันเทิง (entertainment value) เข้าไปมาก ๆ กระตุ้นความตื่นเต้นเร้าอารมณ์มากกว่าข้อเท็จจริง เน้นข่าวบุคคลที่เป็นความอยากรู้อยากเห็นของชน ทศวรรษที่ 1970 สถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นในอเมริกาเริ่มใช้รูปแบบรายการข่าวแบบใหม่เรียกว่า Happy Talk หรือ Happy News โดยการทำให้ข่าวเป็นเรื่องบันเทิงจนบางครั้งถึงขั้นตลกโปกฮา (Dahlgren 1995, อ้างใน นันทน์ภัส) รายงานข่าวอากาศก็ทำให้อุตุระการตาด้วยเทคนิคโทรทัศน์ต่าง ๆ ปรากฏว่ารายการข่าวเริ่มทำรายได้ให้สถานี ต่อมาในทศวรรษที่ 1980 สถานีเครือข่ายระดับชาติซึ่งเริ่มสูญเสียผู้ชมให้กับเคเบิลทีวีก็ทำตามอย่างบ้าง ใช้จังหวะการรายงานข่าวที่ลึกลับ รวดเร็ว (faster tempo) เพิ่มสีสันและสิ่งดึงดูดทางรูปแบบมากกว่าความเอาใจใส่ทางด้านเนื้อหา

Hvitfelt (Dahlgren, 1995:55 อ้างใน นันทน์ภัส) เล่าถึงรายการข่าวทางโทรทัศน์ของสวีเดนหลังจากที่ภาคเอกชนได้รับอนุญาตให้ทำธุรกิจสื่อโทรทัศน์ได้ โดยมีโทรทัศน์ภาคสาธารณะอีก 2 ช่องเป็นคู่แข่งว่า เพื่อจะทำรายการข่าวให้สู้กับสถานีเพื่อสาธารณะได้ โทรทัศน์เอกชนพยายามคิดหาวิธีการนำเสนอข่าวที่พลิกแพลงมีจุดขายทางการค้ามาก ๆ เนื้อหาข่าวที่แท้จริงหดหายไป เรื่องราวที่กระตุ้นอารมณ์ถูกนำมาใช้เพิ่มมากขึ้น นักการเมืองบางคนได้รับเชิญให้ไปออกรายการในมาดของดารารหรือบุคคลที่มีชื่อเสียงจากสื่อ (media celebrities) ตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีต่างประเทศกับดาราดนตรีที่เป็นกระแสมคนหนึ่งเคยออกอากาศร่วมกันในรายการที่มีคอนเซ็ปต์ว่า “อารมณ์เป็นเครื่องสร้างคน” โดยให้ทั้งสองคนแลกเสื้อผ้ากันใส่ จากนั้นนายกรัฐมนตรีได้ออกมาแสดงฝีมือผูกนศไทต่อหน้ากล้องทีวีโดยมีพิธีกรเป็นผู้จับเวลา นักการเมืองบางคนถึงกับไปเล่นเกมสโรว์และยอมเข้าไปนั่งอยู่ในกรงคอยตอบคำถามต่างๆที่พิธีกรของรายการเป็นผู้ป้อนคำถามให้

สิ่งเหล่านี้บางคนอาจมองว่าเป็นเพียงเรื่องตลกโปกฮาที่ไม่อันตราย ช่วยให้นักการเมืองดูเป็นมนุษย์เดินดินมากขึ้น

ในประเทศไทย รายการโทรทัศน์มากมาย ที่เกิดรูปแบบรายการใหม่ ๆ ที่แอบแฝงมาในลักษณะกึ่งข่าว กึ่งบันเทิง กึ่งสาระความรู้อีกหลายแบบ รายการทอล์กโชว์ (talk show) เป็นตัวอย่างรายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุดรายการหนึ่ง อีกแบบหนึ่งคือ แมกาซีนโชว์ (magazine-style show) ที่สอดแทรกบันเทิงเข้าไปในเนื้อหาที่เป็นข่าว เช่นเดียวกับรายการข่าว ที่นำรูปแบบการนำเสนอในลักษณะรูปแบบผสมระหว่างข่าวสาร (INFORMATION) และความบันเทิง (ENTERTAINMENT) ซึ่งเป็นรายการข่าวรูปแบบใหม่ ที่เรียกว่า สาระบันเทิง (INFOTAINMENT) โดยผู้ผลิตรู้ว่าจะต้องทำรายการข่าวให้ใกล้เคียงความบันเทิง แม้แต่เนื้อหาที่ไม่ใช่ข่าวแต่เป็นบันเทิงล้วน ๆ ก็ควรต้องบรรจุเข้าไปด้วย

ปารีชาติ สถาปัตตานนท์ (2543) กล่าวว่า ในโลกสมัยใหม่ ข่าวรูปแบบสาระบันเทิง ได้รับการพัฒนาให้เป็น “ศาสตร์” มากขึ้น โดยเนื้อหาซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญจะเกี่ยวข้องกับทฤษฎีหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยจะขอกล่าวเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับสื่อโทรทัศน์เท่านั้น

องค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการนำเสนอข่าวรูปแบบสาระบันเทิง คือ ผู้ผลิตต้องตระหนักและเข้าใจความเป็นมนุษย์มากขึ้น โดยเฉพาะในด้านวิถีคิด และพฤติกรรมการแสดงออก ตลอดจนการประยุกต์หลักการต่าง ๆ มาเป็นกรอบแนวคิดในการวางแผนกำหนดกลยุทธ์ การนำเสนอเนื้อหาสู่สาธารณชน และการกระตุ้นให้ผู้บริโภคมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามต้องการ นอกจากนี้ผู้ผลิตจะต้องพยายามค้นหาเทคนิควิธีในการดึงดูดผู้บริโภคให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับสูง ทั้งนี้เพราะเชื่อมั่นว่าการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงในระดับสูง จะเป็นเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค อย่างไรก็ตามที่ขาดไม่ได้ก็คือในการสร้างสรรค์ผลงานจะต้องออกแบบสื่อให้มีเสน่ห์ เพื่อดึงดูดบุคคลเข้ามาสู่กระบวนการเล่น หรือการบริโภคอย่างสมัครใจ รวมทั้งต้องมีการวางแผนสำหรับเนื้อหาสาระให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดการโน้มน้าวใจด้วย รายการข่าวประเภทดังกล่าว ที่เห็นในบ้านเราและเป็นที่ยุ้จักก็คือรายการ “สะกิดข่าว” และรายการ “เก็บตก”

สำหรับแนวคิดดังกล่าว ก็เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบ และภาพรวมของรายการสะกิดข่าว

4. แนวคิดเกี่ยวกับอารมณ์ขันทางสื่อมวลชน

อุบลรัตน์ สิริชูศักดิ์ (2536) ได้ศึกษาเรื่องอารมณ์ขันในสื่อมวลชน โดยพบมิติต่าง ๆ ของอารมณ์ขันที่น่าสนใจดังนี้

Henri Bergson (1905,อ้างใน นันทนัทัส) เขียนบทความเรื่อง On Laughter ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการหัวเราะไม่ใช่เป็นการตามมือข้างเดียวแต่เป็นปฏิกิริยาที่ต้องมีการสะท้อนไปมาระหว่างคนสองคน และการหัวเราะนี้เองที่ช่วยให้เราเห็นความเป็นมนุษย์ทั้งด้านที่สวยงามและด้านที่บูดเบี้ยวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ในอีกด้านหนึ่ง มันก็มีส่วน

ในการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมให้อยู่ในเกณฑ์ “ปกติ” เพราะคนส่วนใหญ่ไม่ชอบให้ใครมาหัวเราะใส่หน้าหรือเห็นว่า เป็นคนที่ “บ้า ๆ บอ ๆ”

Sigmund Freud (อังกาโน นันท์นัทส) นักจิตวิเคราะห์ชาวออสเตรีย เชื่อว่า การหัวเราะเป็นกลไกในการผ่อนคลายความเครียดและสร้างความพึงพอใจในระดับจิตใต้สำนึก ในการวิเคราะห์ของฟรอยด์ เรื่องจำขำขันเป็นสิ่งที่เร้า และการหัวเราะเกิดขึ้นจากการฟังเรื่องที่ตลกขบขัน นั่นคือ การระบายความเก็บกดและความรู้สึกก้าวร้าวต่าง ๆ ที่แฝงอยู่ในส่วนลึกออกมา เพราะสาระของเรื่องจำเหล่านี้ มักเป็นเรื่อง “ต้องห้าม” ของสังคม เช่นเรื่อง เพศ

อารมณ์ขันเป็นการเล่นกับความหมายที่มีแบบแผนแน่นอนอยู่แล้ว (Institutionalized Meaning) และความหมายใหม่อาจมีลักษณะแหวกจากกรอบที่วางไว้ เรื่องอารมณ์ขัน จึงเหมือนกับการเล่นเกม แต่ละฝ่ายต้องเข้าใจกฎเกณฑ์จึงจะเล่นได้ หากฝ่ายหนึ่งไม่เข้าใจ หรือไม่รู้จักกฎเกณฑ์ เรื่องที่คิดว่าตลกก็อาจจะแปรเปลี่ยนเป็นการดูหมิ่นหรือการโฆษณาชวนเชื่อ

Thompson เป็นผู้หนึ่งที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับอารมณ์ขันอย่างจริงจัง และได้จำแนกลำดับขั้นของตลกที่เรียกว่า บันไดตลก (Ladder of Comedy) โดยแบ่งประเภทตลกออกเป็น 2 ประเภทหลัก ๆ ได้แก่ ตลกชวนหัว (comedy) และตลกโปกฮา (farce) ซึ่งมีประเภทย่อย ๆ จัดเป็นลำดับขั้นอีกหลายประเภท

ตลกชวนหัว (comedy)	6. ตลกทางความคิดและเสียดสี
	5. การเสนอตัวละคร
.....	
ตลกโปกฮา (farce)	4. ไหวพริบคำคม
	3. กลไกของโครงเรื่อง
	2. เคาระห์ห้ามขมร้ายทางร่างกาย
	1. ความลามกอนาจาร

อย่างไรก็ตามผู้วิจัย จะขอกล่าวเฉพาะบันไดตลกที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยคือ

1) กลไกของโครงเรื่อง (plot device)

เป็นการใช้สถานการณ์เพื่อสร้างความตลกขบขัน ซึ่งจะสร้างเสียงหัวเราะได้ต่อเมื่อแสดงเรื่องเหลือเชื่อหรือเรื่องบังเอิญให้เห็นว่าเป็นเรื่องจริง รวมถึงเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ความปรารถนาที่สวนทางกัน ความไม่ถูกกาลเทศะ หรือเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ

2) ไหวพริบคำคม (verbal wit)

เป็นความขบขันที่เกิดขึ้นจากภาษา คำพูดเจรจา เช่นการนำคำพูดต่างๆ มากับความหมายเสียใหม่ การเล่นสำนวนโวหาร การเล่นคำผวน การเล่นคำพ้องเสียง เป็นต้น

3) การนำเสนอตัวละคร (inconsistency of character)

เป็นพื้นฐานของเรื่องตลกส่วนใหญ่ โดยการนำเอาบุคลิกลักษณะ ท่าทาง หรือนิสัยของมนุษย์มาสร้างให้เกิดเสียงหัวเราะ อาจมาจากการสร้างท่าหรือบุคลิกที่แท้จริงของตัวละครก็ได้ หรืออาจเป็นการนำเอาลักษณะของบุคคลที่เป็นที่รู้จักในสังคมมาใช้เป็นบุคลิกของตัวละคร

4) ตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire)

เป็นการล้อเลียนเสียดสีชีวิตจริง สามารถทำให้หัวเราะได้กับเรื่องเครียดหรือกับตัวเอง หรือการนำเอาเหตุการณ์ความเป็นไปในสังคมมาล้อให้เห็นเป็นเรื่องขำ เป็นลักษณะอารมณ์ขันที่เรียกร้องประสบการณ์ร่วมของผู้ชมหรือผู้ฟังพอสมควร เนื่องจากความขบขันจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสารรู้เรื่องที่ถูกล้อเลียน

สำหรับแนวคิด ข้างต้น จะได้นำมาวิเคราะห์ในส่วนของ กลวิธีในการนำเสนออารมณ์ขัน ของ “สะกิดข่าว” โดยยึดถือหลักว่า การนำเอาสถาบัน ปราชญ์การณทางสังคม หรืออารมณ์ความรู้สึกบางอย่างที่เราประหลาดปฏิบัติจนเคยชิน มาทำการแยกแยะและพินิจวิเคราะห์ เพื่อให้เรามองเห็น “ความจริง” อีกด้านหนึ่งของสิ่งเหล่านี้ โดยนับเดียวกันตัวตลกก็เปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นมิติอื่น ๆ ของชีวิตที่เราไม่เคยคาดคิด หรือไม่เคยสัมผัสมาก่อนในเรื่องที่เราเคยเห็นว่าเป็นสิ่งปกติธรรมดาหรือเป็นเรื่องเล็ก

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรรณทิพา อุปวรรณ (2540) ได้ศึกษากลยุทธ์การใช้อารมณ์ขันในการโฆษณาทางโทรทัศน์ โดยผลการวิจัยพบว่า อารมณ์ขันซึ่งนำมาใช้ในงานโฆษณาโทรทัศน์มีข้อดี มากกว่าข้อเสีย ข้อดีคือ อารมณ์ขันสามารถสร้างความสนุกสนานบันเทิง ดึงดูดใจผู้ชม สร้างความแปลกใหม่ในการนำเสนอ สามารถทำให้คนดูนำไปพูดต่อและสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ง่าย ทุกระดับ ในส่วนของข้อเสียพบว่า อารมณ์ขันจะดึงดูดความสนใจของผู้ชมไปจากสินค้าและวัตถุประสงค์ทำให้สินค้าขาดความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ดูมีระดับที่ต่ำลง การนำเสนอโฆษณาที่มีอารมณ์ขันบ่อยครั้งเกินไปทำให้ผู้รับสารไม่รู้สึกลด

นันทน์ภัก วัฒนางตุพร (2543) ได้ศึกษา วิเคราะห์เนื้อหารายการ “เก็บตก” สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กระบวนการผลิตของรายการ “เก็บตก” มีสิ่งที่ดีที่สุดคือ การหาภาพที่จะทำให้สามารถสื่อถึงอารมณ์ขันที่อยู่ในรายการทั้งรายการข่าว ทั้งรายการบันเทิง รวมทั้งการใช้เทคนิคการผลิตต่าง ๆ ที่รวมอยู่ในกระบวนการผลิต เช่น เทคนิคพิเศษด้านเสียงดัง WOW ทำให้การผลิตภาพข่าวออกมามีความสมบูรณ์ นอกจากนี้รายการ “เก็บตก” มีความน่าสนใจก็คือ เป็นช่วงที่คัดเอาเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นที่น่าสนใจในด้านต่างๆ สลับปรับเปลี่ยน

กันออกรายการ ทำให้รายการดูไม่น่าเบื่อ ซึ่งเนื้อหาของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ส่วนหนึ่งสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยของผู้วิจัย รวมทั้งใจความบางช่วงบางตอนผู้วิจัยสามารถใช้ได้เป็นแบบอย่างได้

จากแนวคิด ทฤษฎี ทั้ง 3 แนวคิด และงานวิจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมา ผู้วิจัยจะนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการสรุป วิเคราะห์ข้อมูล ตีความและอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

DRU

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย เรื่อง ลักษณะการนำเสนอข่าวโทรทัศน์ ในรูปแบบ สารบันเทิง ของรายการ “สะเด็ดข่าว” สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ครั้งนี้ ทางผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากร และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา
2. การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” นายจิรวัดน์ เนียมมีศรี

แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้แบ่งแหล่งข้อมูลการวิจัยออกเป็น 2 ประเภท

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้แก่ แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล คือ ผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว”
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้แก่ บทโทรทัศน์รายการ “สะเด็ดข่าว” และเทปบันทึกรายการ “สะเด็ดข่าว”

การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-dept Interview) กับ บุคคลที่เป็นผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นคำถามล่วงหน้า และใช้คำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ที่ให้ข้อมูลข่าวสาร สามารถเล่าเรื่องได้อย่างเต็มที่ตามประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้ และยึดหยุ่นประเด็นคำถามตามสถานการณ์ในการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธี คือ

1. จากบทข่าว และเทปบันทึกรายการ รายการสะเด็ดข่าว จากการออกอากาศ ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2549 เป็นเวลา 28 วัน
2. การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) คือ คุณจิรวัดน์ เนียมมีศรี ผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” ประสบการณ์ทำงานด้านข่าว 17 ปี รับผิดชอบโดยตรงในการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” ตั้งแต่การคัดเลือกภาพข่าว เขียนบทข่าว และควบคุมการผลิตรายการ ในแต่ละวัน โดยสัมภาษณ์วันที่ 25 เมษายน 2549

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลควบคู่กับ การสัมภาษณ์ ตามหลักของการวิจัยคุณภาพ เพื่อมาวิเคราะห์แบบอุปนัย (Inductive Approach) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์และการสัมภาษณ์เพื่อค้นหาที่น่าสนใจในรายการสะเทือนข่าว ส่วนการวิเคราะห์เทปบันทึกโทรทัศน์เพื่อดูรูปแบบและกลวิธี จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้มาตีความในรูปแบบของการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อพิสูจน์ ความเป็นข่าว และความเป็นบันเทิง อันเป็นลักษณะของความเป็นรายการประเภทสาระบันเทิงหรือInfotainment

DRU

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 เนื้อหาของรายการ “สะกิดข่าว”

เนื้อหาข่าวในรายการ “สะกิดข่าว” จะแบ่งเป็น 3 ช่วงคือช่วงสะกิดข่าวแรก สะกิดข่าวระหว่างรายการ และสะกิดข่าวส่งท้าย ใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที เฉลี่ยแต่ละเรื่องจะใช้เวลาใกล้เคียงกัน เพราะถ้าข่าวแต่ละเรื่องยาวมากเกินไปจะทำให้ผู้ชมเบื่อได้ เนื้อหาและเรื่องราวของข่าวส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกับรายการข่าวภาคค่ำ ยกเว้นข่าวพระราชสำนัก ข่าวบันเทิง และข่าวกีฬา รายการสะกิดข่าวจะให้ความสำคัญกับ ความน่าสนใจ เป็นอันดับแรก ซึ่งความน่าสนใจในที่นี้คือแง่มุมของความบันเทิง รู้สึกผ่อนคลาย และคลายเครียดจากการดูข่าวหนักของข่าวภาคค่ำมาตลอดกว่าครึ่งชั่วโมง

สะกิดข่าวในช่วงเริ่มแรก ๆ เนื้อหาจะเน้นที่ข่าวการเมือง แต่ปัจจุบันบางครั้งแหล่งข่าวระวังตัวหรือบางครั้งจึงใจที่ต้องการเป็นสะกิดข่าวมากเกินไป ทำให้ไม่มีภาพหลุด ๆ ที่เป็นธรรมชาติ ทำให้ปัจจุบันประเด็นข่าวของรายการ “สะกิดข่าว” มีความหลากหลายมากขึ้น ไม่เจาะจงว่าต้องเป็นข่าวการเมืองเท่านั้น เพียงแต่ถ้ามีเรื่องการเมืองเข้ามาก็จะให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก

เนื้อหาของรายการ “สะกิดข่าว” จะพิจารณาความสำคัญดังนี้

1. เรื่องที่เป็นเหตุการณ์และสถานการณ์ปัจจุบัน
2. เรื่องนักการเมือง และบุคคลที่มีชื่อเสียง
3. เรื่องที่อยู่ในความสนใจ
4. เรื่องแปลกประหลาด
5. เรื่องความน่ารักของคน และสัตว์
6. เรื่องอื่นๆ ที่ผู้ดูแลผลิตรายการสะกิดข่าวจะเห็นสมควร

(สัมภาษณ์ จีรวัดน์ เนียมมีศรี ผู้ดูแลผลิตรายการ “สะกิดข่าว” 25 เมษายน 2549)

ตารางตัวอย่างเนื้อหาของรายการ “สะกิดข่าว” แบ่งตามประเภท

ประเภทเรื่อง	ตัวอย่างข่าว	วันที่ออกอากาศ
1. เรื่องที่เป็นเหตุการณ์และสถานการณ์ปัจจุบัน	<p>การบุกทลายบ่อน ป.ประจูนํ้าตอนเข้ามีด นักพนันถูก จับกว่า 200 คน แต่ละคนก็มีพฤติกรรมที่แปลกกันไปเวลาเจอตำรวจกับกล้องของนักข่าว</p>	4 ก.พ. 49
	<p>ในพิธีลงนามระหว่างกระทรวงสาธารณสุขกับบริษัทน้ำมันเชื้อเพลิง 7 บริษัท เพื่อให้ปั้มทุกแห่งบนถนนทางหลวงมีความสะอาดและปลอดภัย โพลเดียมที่จะลงนามทำมาจากอ่ากล้างมือ วิธีลงนามก็ใช้ลูกกอล์ฟหย่อนลงไปในชักโครก</p>	4 ก.พ. 49
	<p>ก่อนที่จะนางแบบจะเดินแบบในงานอินเตอร์เนชั่นแนลแฮร์โซว์ 2006 ต้องลำบากทนกัน จากวัสดุธรรมชาติที่นำมาประดิษฐ์ประดอยเป็นเสื้อผ้า สร้างความหนักใจให้นางแบบไม่น้อยเลยงานนี้</p>	9 ก.พ. 49
	<p>โรงแรมโซฟีเทลเซ็นทรัลพลาซ่า ได้สร้างกำแพงที่ทำจากน้ำตาลไอซ์ซิ่งซึ่งใหญ่ที่สุดในโลกโดยใช้น้ำตาลไอซ์ซิ่ง 50 กิโลกรัม ไข่มุ่ 20 ลิตร ด้อนรับวาเลนไทน์</p>	6 ก.พ. 49
	<p>ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ค เอาใจลูกค้าในเรื่องความสะดวกการทำธุรกรรมทางทางการเงิน โดยเปิดธนาคารในห้างพร้อมกัน 10 ธนาคาร วันเปิดงานมีสาวพริตตี้มาคอยเสิร์ฟน้ำ หนุ่มไทยเย็นนี้รับบริการอย่างเต็มที่</p>	11 ก.พ. 49

<p>2. เรื่องนักการเมือง และบุคคลที่มีชื่อเสียง</p>	<p>คุณหญิงสุภารัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขับรถไถ ไชว์การไกลตลอดช่วง ในระหว่างเป็นประธานเปิดโครงการเกษตรกร ลด ละ เลิก เผา ต่อซึ่ง</p> <p>นายพินิจ จารุสมบัติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ไชว์การทำอาหารข้าวยารักษาตัว ด้วยตัวเอง ในการการจัดงานเทศกาลเมนูอาหารรักษาตัว ที่โรงแรมคิงปาร์คอเวนิว</p> <p>พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เปิดศูนย์ call center แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สาริตการโทรไปแจ้งปัญหาความยากจนที่ call center ด้วยตนเองด้วยวิธีการพูดที่ไม่ซ้ำแบบใคร</p> <p>นายไชยยศ สะสมทรัพย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานปล่อยรถธนาคารออมสินเคลื่อนที่ โดยประเดิมให้บริการถอนเงินจากตู้ ATM แต่ก็ไม่ค่อยเป็นรัฐมนตรีเลยแก้ตัวว่า นามสกุลไม่ใช่ถอนเงิน แต่เป็นสะสมทรัพย์</p> <p>พลอากาศเอกคงศักดิ์ วันทนา มท1 และนายเสริมศักดิ์ พงษ์พานิชย์ มท2 นั่งเป็นแบบให้ศิลปินวาดภาพเหมือนเมื่อวาดเสร็จ มท1 กล่าวคำว่าขอบคุณ แต่มท2 แจกทิป</p>	<p>17 ก.พ. 49</p> <p>17 ก.พ. 49</p> <p>22 ก.พ. 49</p> <p>23 ก.พ.49</p> <p>23 ก.พ.49</p>
<p>3. เรื่องที่อยู่ในความสนใจ</p>	<p>ในงานวันนักประดิษฐ์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีการชุมนุมขับไล่ นายกรัฐมนตรี คุณจุมภฏ ม่วงกลิ้ง นักประดิษฐ์คนไทย ปิ้งไอเดียประดิษฐ์คนที่มิหน้าตาคล้าย คุณสนธิ ลิ้มทองกุล พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร และคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เล่นกีตาร์ร่วมกันเป็นวงดนตรี ใครผ่านไปผ่านมาก็สนใจ สนุกสนาน</p> <p>พระพยอม กัลยาโณ เจ้าอาวาสวัดสวนแก้ว ผลิตสติ๊กเกอร์ข้อความ “รักพ่ออย่างทะเลาะกัน” เตือนสติคนไทยอย่าทะเลาะกัน</p>	<p>3 ก.พ. 49</p> <p>10 ก.พ. 49</p>

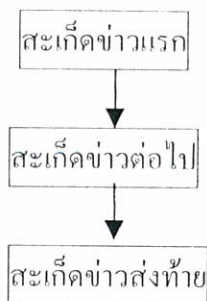
	<p>งานวันสหกรณ์แห่งชาติ ที่ห้องสนามหลวง เป็นจำลอง ธรรมชาติบรรยากาศท้องไร่ท้องนา และบ่อเลี้ยงปลา ที่ ปกติจะมีให้เห็นตามต่างจังหวัด ตามแนวพระราชดำริ เกษตรเสริมธุรกิจพอเพียง</p> <p>ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นประธานแถลงข่าว โครงการ”บัตรผู้สูงอายุ เที่ยวสุขใจกับททท. เพื่อกระตุ้น การท่องเที่ยวสำหรับผู้สูงอายุ งานนี้ผู้ว่าททท.ถูกเพิ่งถึง เรื่องอายุเป็นพิเศษ ไม่เว้นแม้ตอนการสัมภาษณ์ จังหวัดสมุทรสาคร จัดเทศกาลอาหารทะเล ซึ่งผู้จัดเน้น เรื่องความสะดวก ซึ่งผู้ที่มาทานจะมีที่ล้างมือ โดยต้องใช้ เป้าปัดน้ำแทน เพื่อไม่ให้มือที่ล้างแล้วสกปรกอีก</p>	<p>24 ก.พ. 49</p> <p>28 ก.พ.49</p> <p>25 ก.พ. 49</p>
4. เรื่องแปลก ประหลาด	<p>เรื่องของฝรั่งหนุ่มชาวเยอรมัน ที่ยึดอาชีพวาดภาพ หาเลี้ยง ตัวเองที่พัทยา ใช้เคราที่มีความยาวถึง 1.20 เมตรแทนพู่กัน เวลาเวลาวาดภาพ</p> <p>รีสอร์ทหนึ่งที่จังหวัดเชียงราย ใช้ไม้ไผ่ มาตกแต่งตั้งแต่ แพนทอนรับจนถึงห้องพัก ฝาผนัง ประตู หน้าต่าง เติง นอน โคมไฟ ไม่เว้นแม้กระทั่งรถกอล์ฟ รถตุ๊กตุ๊ก รถท่องเที่ยว ของรีสอร์ทที่นำไม้ไผ่มาปิดทับทั้งหมด</p> <p>ร้านกาแฟสดแถวริมถนนประชาอุทิศ 129 ทำด้วยดิน ทั้ง ชั้นวางของ โต๊ะ เก้าอี้ นั่ง เพื่อดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามานั่งใน ร้าน</p> <p>นักศึกษาสาวมหาวิทยาลัยอายุ 21ปี ขับรถออลไวท์ ที่ภายใน ตกแต่งไม่ธรรมดา แทนที่จะเป็นตุ๊กตา แต่เป็นสารพัดสิ่ง สักดิ์สิทธิ์ พระเครื่อง รูปปั้นเทพเจ้า สอบถามได้ความว่า เป็นรถของพ่อที่เสียชีวิตไป 2 ปี และอยากเก็บเป็นที่ระลึก เวลาไปไหนใกล้ๆก็จะใช้รถคันนี้</p>	<p>1 ก.พ. 49</p> <p>11 ก.พ. 49</p> <p>18 ก.พ. 49</p> <p>24 ก.พ. 49</p>

	พบปลาไหลสีทอง แถวเขตหนองจอก ชาวบ้านแตกตื่นนัก วิชาการกรมประมง บอกว่าเป็นปลาไหลธรรมดา ที่มีน้ำหนัก หนัก 400 กรัม ถ้าตัวจะลอกเป็นสีเหลือง ถ้าลอกมาก ก็จะมี เป็นสีเหลืองมากเท่านั้นเอง	26 ก.พ. 49
5. เรื่องความน่ารัก ของกน และสัตว์	งานประกวดความสามารถของสุนัข ที่มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มีสุนัขทรงเลี้ยงในพระบรมโอรสาธิราช แสดงความสามารถทั้งยกขาหน้า เดินขาเจ็บ และกระโดด ข้ามคานต่างระดับ วิ่งข้ามสะพานสูง และกีวิ่งซิกแซก โห้ว ผู้มาร่วมงาน	5 ก.พ. 49
	กีฬาสี่ของสโมสรกรรมการขนส่งทางบก ไม่ธรรมดา เซียร์ ลีดเดอร์จากสี่เขียวถึงจะเป็นผู้สูงอายุ แต่เดินไม่แพ้สาว ๆ จากสี่เหลือง สีแดง	6 ก.พ. 49
	การจัดแข่งขันกีฬาที่โรงพยาบาลศรีธัญญา เพื่อให้ผู้ป่วยรู้ จักเข้าสังคม ทั้งชักกะเย่อ มัดขาติดกัน 10 คน และปิดตาตี ปับ ที่ผู้แข่งขันแอบเปิดตาดู สร้างความสนุกสนานให้ผู้ชม เป็นอย่างมาก	16 ก.พ. 49
	การแข่งขันกีฬาของสุนัข มีสุนัขเข้าร่วมแข่งขันหลายอย่าง ทั้งแข่งลากรถ เดินรำ บางตัวหมดแรง เป็นลมก็มี บางตัวก็ มีความสุขวิ่งไปรอบๆสนาม	21 ก.พ. 49

ตอนที่ 2. รูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ "สะเก็ดข่าว"

2.1 โครงสร้างของรายการ "สะเก็ดข่าว"

รายการสะเก็ดข่าว เป็นรายการที่นำเสนอทุกวัน โดยจะอยู่ระหว่างข่าวพระราชสำนัก และข่าว
กีฬา คืออยู่หลังข่าวพระราชสำนัก และก่อนช่วงข่าวกีฬานั้นเอง การนำเสนอของสะเก็ดข่าว ตั้งแต่ต้นจนจบมีเพียง
3-5 นาที ไม่แทรกโฆษณา ในช่วงของข่าวภาคค่ำ มีโครงสร้างการนำเสนอที่มีใช้รูปแบบการนำเสนอข่าวตามปกติ
โดยโครงสร้างของรายการสะเก็ดข่าวจะมีลักษณะการเรียงลำดับการนำเสนอตั้งแผนภูมิ

จะเห็นได้ว่า รูปแบบโครงสร้างของสะเก็ดข่าว มีลักษณะค่อนข้างตายตัวและไม่เปลี่ยนแปลง คือมีการแบ่งเป็น 3 ช่วงประกอบด้วย

1. สะเก็ดข่าวแรก จะต้องเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ชวนให้ผู้ชมติดตาม เป็นการเรียกน้ำย่อยของอารมณ์ขัน ดังนั้นจะไม่มีการจำกัดว่าต้องเป็นข่าวประเภทใดประเภทหนึ่ง
2. สะเก็ดข่าวต่อมา เป็นสะเก็ดข่าวที่มีความสำคัญ เป็นแกนกลางของรายการ ดังนั้นการนำเสนอเนื้อหาจึงต้องมีความต่อเนื่อง และสื่อความหมายให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี
3. สะเก็ดข่าวส่งท้าย ถือเป็นเรื่องเด่นของวัน ดังนั้นเนื้อหาจะต้องที่แฝงไว้ด้วยคำพูด ภาพ หรือเสียง ที่ให้แง่คิดน่าสนใจ ทำให้ชวนติดตามในวันต่อไป โดยส่วนมากจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับนักการเมือง และบุคคลสำคัญ ดังตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างบทรายการสะเก็ดข่าว ออกอากาศ 3 ก.พ. 49

สะเก็ดข่าวแรก	สะเก็ดข่าวแรกเริ่มที่ ชั้น 3 อาคารภิรมย์พลาซ่า วังบูรพา มาที่ร้านคอฟฟี่แอนด์ทอยส์ ของคุณปรีดี กับคุณศศิรินทร์ จิตรขจรวานิช 2 สาวมีภรรยา พอได้ยินชื่อ หลายคนสงสัยว่าชายอะไรกันแน่ คำตอบคือชายกาแฟ เนื่องจากคุณปรีดีชอบของเล่นและชอบการ์ตูนตั้งแต่เด็ก ตอนนี่ก็เป็นผู้ผลิตการ์ตูน แต่ที่บ้านทำธุรกิจนำเข้าเครื่องชงกาแฟจึงเกิดปิ๊งไอเดียเปิดร้านขายกาแฟของตัวเองแล้วนำของเล่นที่คุณปรีดีสะสมตั้งแต่เด็กมาประดับตกแต่งร้านให้แปลกแหวกแนว ตกแต่งร้านแบบนี้ก็สามารถดึงดูดลูกค้าที่เป็นคอกาแฟและชอบเหมือนคุณปรีดีมาชุมนุมกัน ด้วยบรรยากาศที่ลูกใจคนรักการ์ตูนและของเล่น (ปล่อยภาพ) ก็เป็นความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถทำงานได้
---------------	---

<p>สะเก็ดข้าวต่อมา</p>	<p>จากวังบูรพาไปต่อกันที่ถนนราชชั้น ริมคลอง ประภา โกลี่ๆ กับมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปกติเราก็จะเก็บป้ายรอรถเมล์ที่ ขสมก.ได้ทำให้ ให้ผู้โดยสารใช้นั่งรอรถเมล์ที่สวยงาม มีที่นั่งไว้ ด้วย แต่ที่โกลี่ๆกัน อีกป้ายรถเมล์หนึ่ง แต่ต่าง กันราวกับฟ้ากับเหว มีเพียงที่กันแดดกันฝน ไม่รู้ ว่าใครทำไว้แต่มีผู้นิยมไปใช้น้อยกว่าป้ายอื่น โปรดสังเกตดูให้ดีที่นั่งรอนี้ไม่ธรรมดา เพราะ คนสร้างไม่ได้สร้างเก้าอี้ให้คนใช้บริการก็เลยนำ เก้าอี้เก่าไม่ได้ใช้มาวางไว้ ก็เลยทำให้มีหลากหลาย ขนาดหลายแบบ แหมคนสร้างป้ายรถเมล์ ก็ช่างอะไร สร้างให้แล้วก็ให้เก้าอี้ไว้ นั่งรอด้วยก็ ไม่ได้</p>
<p>สะเก็ดข้าวส่งท้าย</p>	<p>สะเก็ดข้าวส่งท้ายไปกันที่งานวันนักประดิษฐ์ ที่ฮอลล์ 9 อิมแพ็ค เมืองทองธานี สำนักงานคณะ กรรมการวิจัยแห่งชาติได้จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการ ประดิษฐ์คิดค้นของนักประดิษฐ์ไทย ในงานได้ นำเอาผลงานสิ่งประดิษฐ์มากมายมาจัดให้ได้ชม และผลงานที่เรียกความสนใจของเด็กๆ เหลือ เกินเห็นจะเป็นบูธนี้ เป็นการนำสิ่งประดิษฐ์ที่ ชื่อ"แบบบูลิน" สิ่งประดิษฐ์ของคุณ จุมภฏ ม่วง กลิ้ง ที่เคยได้รางวัลเมื่อปี 46 งานนี้คุณจุมภฏ นำ เพื่อนๆ มาร่วมบรรเลงให้ได้ฟัง นักกีตาร์วงนี้ หน้าตาคุ้นๆทั้งนั้น คนซ้ายก็คุณสนธิ ลิมทองกุล คนกลางก็ท่านนายท คนขวาก็คุณอภิสิทธิ์ ผู้นำ ฝ่ายค้าน โอ้โฮ เรียกว่าคนละขั้วกันเลยทีเดียวพบกันใหม่ในสะเก็ดข้าว</p>

2.2 รูปแบบของรายการ"สะเก็ดข้าว"

รายการข่าวภาคค่ำ เป็นรายการที่ออกอากาศสด โดยผู้ประกาศ จะเป็นผู้อ่านเนื้อข่าว ให้สอดคล้อง
กับภาพข่าวที่ได้มีการเตรียมไว้แล้ว ในขณะที่รายการ"สะเก็ดข่าว" แม้จะเป็นรายการที่แทรกอยู่ในช่วงของข่าวภาค

คำ แต่จะใช้รูปแบบการบันทึกเทปรายการ แล้วนำไปออกอากาศให้ดูเหมือนเป็นรายการสด เริ่มที่การบันทึกเทปผู้ประกาศข่าวอ่านและบรรยายบทข่าว

สะเก็ดข่าวทั้ง 3 เรื่อง จากนั้นทีมผู้ดูแลการผลิตรายการ“สะเก็ดข่าว” จะนำเทปบันทึกรายการของผู้ประกาศ และภาพข่าวที่เตรียมไว้ มาตัดต่อรวมกันเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์ เพื่อพร้อมออกอากาศเป็นรายการ“สะเก็ดข่าว”ในแต่ละวัน ดังนี้ ผู้ประกาศ ฉาก เสียงประกอบ และลักษณะภาษาที่ใช้ จะต้องมีความพิถีพิถัน เชื่อมโยงกลมกลืนกัน ให้ดูเป็นธรรมชาติ

1. ผู้ประกาศข่าว

รูปแบบการกล่าวนำในการรายงานข่าวของผู้ประกาศ ซึ่งปัจจุบันมี 3 คนประกอบด้วย นายพิชญ นิลกลัด นางศศิณา วิมุตตานนท์ และนางสาวสุภรัตน์ นาคบุญญา มีลักษณะค่อนข้างเป็นแบบแผนเดียวกัน โดยการกล่าวนำเข้าข่าว เช่น ได้เวลาสะเก็ดข่าวแล้ว...../ สะเก็ดข่าวแรกไปกันที่.....โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเข้าข่าวทำให้ผู้ชมสนใจติดตามเนื้อหา และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างรายการกับผู้ชม ดังนั้นผู้ประกาศข่าวในรายการ“สะเก็ดข่าว”จะมีลักษณะ ลดความเป็นทางการลง เช่น มีสีหน้ายิ้มแย้ม ใช้ประโยคคำพูดที่แสดงความเป็นกันเอง ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย สอดคล้องกับเนื้อหาของรายการ ซึ่งการแต่งกายจะคงลักษณะแบบเป็นทางการและสุภาพ ทั้งนี้เพื่อคงลักษณะของการเป็นรายการข่าวปกติ

ทั้งนี้ก่อนการบันทึกเทป ผู้ประกาศข่าว จะต้องไปศึกษาภาพข่าว ที่จะใช้ประกอบกับเนื้อหาข่าว ด้วยเพื่อให้การบรรยายข่าว เสมือนว่าเป็นการบรรยายสดๆ ทั้งนี้ลักษณะเด่นของผู้ประกาศข่าวทั้ง 3 คนในด้านบุคลิกภาพและการใช้ภาษา จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจตามแบบของตัวเอง โดยนายพิชญ นิลกลัด มีความสามารถในการบรรยายข่าว มีปฏิภาณไหวพริบ ส่วนนางศศิณา วิมุตตานนท์ และนางสาวสุภรัตน์ นาคบุญญา เป็นที่ยอมรับในเรื่องการใช้ภาษาไทย ซึ่งจะทำให้การดำเนินรายการ“สะเก็ดข่าว”มีความราบรื่น ไม่ติดขัด และเป็นที่น่าสนใจของผู้ชม

2. ฉาก / อุปกรณ์ประกอบฉาก

ฉากหลังของรายการ“สะเก็ดข่าว” จะเป็นภาพตึก และภาพมุมสูง ของกทม.ซึ่งเป็นภาพเหมือนจริงแล้วเปิดไฟช่วยทำให้เป็นมิติดูเป็นธรรมชาติ ส่วนโต๊ะและเก้าอี้ก็จะจำลองเป็นลักษณะโต๊ะกาแฟ และมีแก้วกาแฟอยู่บนโต๊ะ เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสบายๆ นอกจากนี้ยังมีต้นไม้จริงในกระถาง 1 ต้น ขนาดไม่เล็กไม่ใหญ่จนเกินไป อยู่ในฉากด้วยเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกว่า อยู่ในบ้านและเป็นกันเอง

3. เสียงประกอบ / เสียงบรรยาย

เสียงประกอบ จะเริ่มตั้งแต่ ใต้เต็ลเปิดรายการจะเป็นเสียงดนตรีซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของรายการประกอบด้วยภาพรวม“สะเก็ดข่าว”ที่ได้้ออกอากาศไปแล้ว ความยาว 5 วินาที ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นอารมณ์ให้ผู้ชมรู้สึกสนุกสนาน และมีอารมณ์ร่วมพร้อมที่จะดูสะเก็ดข่าวส่วน ใต้เต็ลปิดรายการก็จะเป็นเสียงดนตรีของรายการเช่นเดียวกับใต้เต็ลเปิดรายการแต่ไม่มีภาพข่าว มีแต่ตัวอักษรคำว่า“สะเก็ดข่าว”เท่านั้น

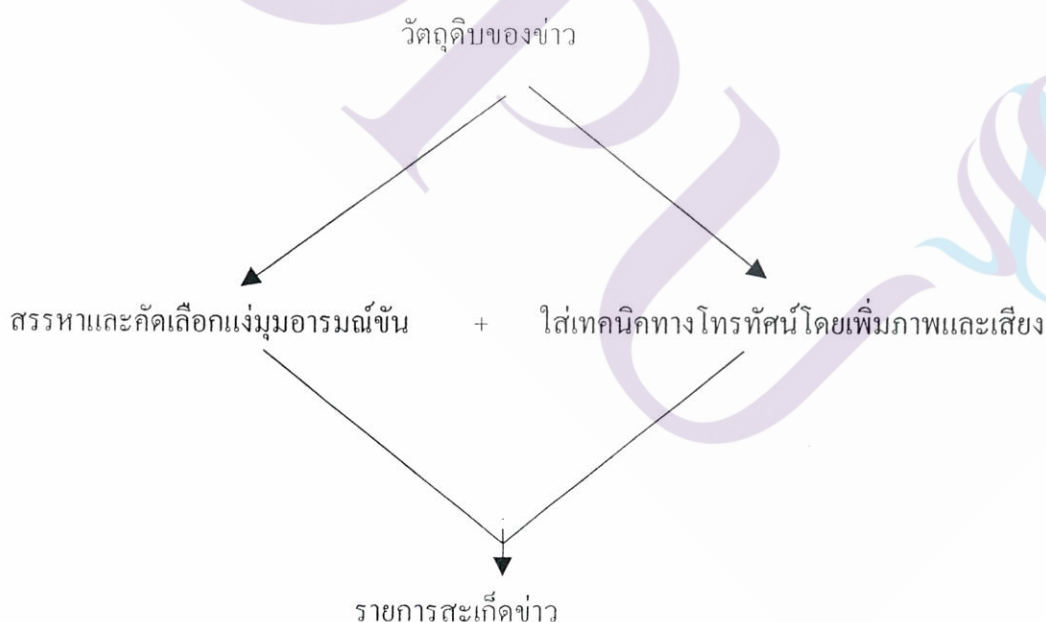
ส่วนเสียงบรรยายจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกจะเป็นช่วงที่ผู้ประกาศข่าวพูดกับผู้ชม มีความยาวประมาณ 5- 10 วินาที เพื่อกริณนำสะเก็ดข่าว หรือพูดแซว ปิดท้ายสะเก็ดข่าวนั้นๆ ส่วนที่ 2 ผู้ประกาศจะบรรยายข่าวในช่วงที่ปล่อยภาพข่าวแทนหน้าของผู้ประกาศ

4. ลักษณะการใช้ภาษา

ภาษาที่ใช้ของรายการ"สะเก็ดข่าว" มีลักษณะการบรรยายข่าวเหมือนปกติ แต่ภาษาที่ใช้บรรยายข่าว รวมทั้งวิธีการกล่าวนำเข้าสู่ข่าวจะมีลักษณะแตกต่างไปจากปกติ โดยจะใช้คำพูดให้ผู้ชมสนใจติดตามเนื้อหาข่าว ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของรายการ"สะเก็ดข่าว"โดยจากถ้อยคำที่กล่าวนำเข้าสู่ข่าว แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของรายการสะเก็ดข่าวที่ไม่เป็นทางการ การใช้ภาษาจะไม่ใช้ภาษาข่าวที่มีรูปแบบแน่นอนตายตัวในลักษณะสังการ แต่จะมีลักษณะของการเสวนา โดยมีรูปแบบที่สำคัญ คือ การรายงานข่าวที่สามารถสอดแทรกความเป็นบันเทิงให้กับผู้ชม โดยใช้คำพูดนำหรือลงท้ายที่มีลักษณะน่าสนใจ ชวนติดตาม รวมทั้งสอดแทรกคำพูดของผู้ประกาศข่าวที่มีลักษณะล้อเลียนเสียดสี

ลักษณะการใช้คำพูดของผู้ประกาศข่าวจะสั้นกะทัดรัดและเข้าใจง่ายเหมือนกับการประกาศข่าวทั่วไป แต่ต่างกันที่การใช้ภาษาและถ้อยคำ

2.3 กลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ"สะเก็ดข่าว"

จากแผนภูมิ ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า กลวิธีในการสร้างอารมณ์ขัน ของรายการ "สะเก็ดข่าว" เริ่มตั้งแต่การสรรหาและคัดเลือก เรื่องราว ในแง่มุมของอารมณ์ขัน ก่อน จากนั้นก็มีใส่เทคนิคพิเศษทั้งด้านภาพและเสียง เพื่อให้การนำเสนอรายการ"สะเก็ดข่าว"มีความสมบูรณ์ในด้านอารมณ์มากที่สุด

รายการ"สะเก็ดข่าว"จึงมีกลวิธีในการสร้างอารมณ์ขัน โดยองค์ประกอบ ดังนี้

การสรรหาในแง่มุมของอารมณ์ขัน

พิจารณาได้ตามทฤษฎีบันไดตลก (Ladder of Comedy) ของ Thompson พบว่ารายการ“สะกิดข่าว” จะไม่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องลามกอนาจาร เนื่องจากเป็นรายการที่ผู้ชมดูได้ทุกวัย เรื่องเคราะห์ร้ายยามร้ายทางร่างกาย ซึ่งเป็นการซ้ำเติมบุคคลนั้น และเรื่องการนำลักษณะของบุคคลที่เป็นที่รู้จักในสังคมมาใช้เป็นบุคลิกของตัวละคร ดังนั้นจึงมีบันไดตลกที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย 3 ขั้นดังนี้คือ

1. กลไกของโครงเรื่อง (plot device)

เนื้อหาของรายการ“สะกิดข่าว” ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการดำเนินเรื่องใช้สถานการณ์เพื่อสร้างความตลกขบขัน เมื่อแสดงเรื่องเหลือเชื่อ เรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ความไม่ถูกกาลเทศะ หรือเหตุการณ์ที่กระอักกระอ่วนใจ

เช่น พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ เปิดศูนย์ call center แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน สาธิตการโทรไปแจ้งปัญหาความยากจนที่ call center ด้วยตนเองด้วยลีลาการพูดที่ไม่ซ้ำแบบใคร (ออกอากาศ 22 ก.พ. 49)

คุณหญิงสุภารัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขับรถไกล โชว์การไกลกลับต่อซัง ในระหว่างเป็นประธานเปิดโครงการเกษตรกร ลด ละ เลิก เผา ต่อซัง (ออกอากาศ 17 ก.พ. 49)

2. ไหวพริบคำคม (verbal wit)

สะกิดข่าว มักจะใช้คำพูดต่างๆ ที่เป็นความขบขันมาเปิดในรายการพร้อมๆ กับการปล่อยภาพ

คุณทรงยศ ทิพธนะ วัฒนวิณะ ชาวนครปฐม เจ้าของไอเดีย “รถจักรยานมอเตอร์” เหมือนมอเตอร์ไซด์แต่ไม่มีเครื่องขับเคลื่อนด้วยระบบไฟฟ้า เจ้าตัวบอกเป็นความชอบส่วนตัว (ปล่อยเสียงที่พูดว่า) “คันนี้รักยิ่งกว่าเมีย” (ออกอากาศ 7 ก.พ. 49)

ในงานแสดงแพชั่น โชว์ถ่ายทอดจินตนาการจากคำว่ารัก เนื่องในเทศกาลแห่งความรัก มีการทำนายดวงชะตา ซึ่งบางคำทำนายก็รู้ก็อึ้งได้เหมือนกัน ปล่อยเสียง..ที่พูดว่า “อนาคตไม่แน่นอน”(ออกอากาศ 9 ก.พ.49)

3) ตลกทางความคิดและเสียดสี (comedy of ideas and satire)

เป็นการล้อเลียนเสียดสีชีวิตจริง เป็นอารมณ์ขันที่เรียกร้องประสบการณ์ร่วมของผู้ชมหรือผู้ฟังพอสมควร เนื่องจากความขบขันจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสารรู้เรื่องที่ถูกนำมาล้อเลียน

ป้ายรถเมล์ โกลัๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีนั่งรถรถเมล์ที่สวยงาม แต่อีกป้ายรถเมล์โกลัๆกัน ต่างกันราวกับฟ้ากับเหว เพราะมีเพียงที่กันแดดกันฝน ไม่มีเก้าอี้ที่นั่งรอให้ก็เลยนำเก้าอี้เก้าไม่ได้ใช้มาวางไว้ แหมคนสร้างป้ายรถเมล์ก็ซังกระไร สร้างให้แล้วก็ให้เก้าอี้ไว้นั่งรอด้วยก็ไม่ได้

การใช้เทคนิคพิเศษ ทางโทรทัศน์ ซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านภาพ

- เทคนิคพิเศษของภาพ

- มุมภาพ

2. องค์ประกอบด้านเสียง

- เทคนิคพิเศษของเสียงทำรายการ

- การเลือกเสียงดนตรีประกอบเป็นมิวสิควีดีโอ

1. องค์ประกอบด้านภาพ

ภาพประกอบข่าว ถือเป็นภาษา ประเภทวัจนภาษาที่มีส่วนสำคัญในการนำเสนอข่าว เป็นการใช้กลยุทธการนำเสนอโดยให้ภาพพูดแทนเสียง โดยเฉพาะข่าวที่ถูกจำกัดด้วยระยะเวลาในการนำเสนอ เช่นรายการสะกิดข่าวจะมีประโยชน์ ทำให้สามารถนำเสนอเนื้อหาสื่อความหมายสู่ผู้ชมได้เป็นอย่างดี ช่วยกระตุ้นทำให้ผู้ชมมีความสนใจและติดตาม

การสื่ออารมณ์ขันด้วยภาพในรายการ “สะกิดข่าว” ส่วนใหญ่มุ่งนำเสนอออกปฏิกิริยามากกว่ารูปลักษณ์ของบุคคล เป็นการนำเสนอภาพจริงของบุคคลหรือเหตุการณ์ต่างๆ ตามลักษณะของสื่อโทรทัศน์ที่สามารถทำให้ภาพเคลื่อนไหวได้ จึงมีการนำเทคนิคพิเศษมาประกอบการนำเสนอดังนี้

เทคนิคพิเศษของภาพ

ภาพที่สามารถสร้างอารมณ์ขัน อาจใช้เทคนิคพิเศษเข้ามาช่วย ให้ภาพดูแล้วมีชีวิตชีวา น่าดู เช่น ภาพ Slow motion ภาพย้อนฟิล์มกลับ(ถ่ายภาพย้อนกลับ) ภาพย้อยอยู่กับที่ ซึ่งทีมผู้ผลิตรายการจะต้องให้ช่างตัดต่อใส่เทคนิคว่าจะตัดต่อภาพอย่างไร ให้ผู้ชมดูภาพแล้วรู้สึกว่าเป็นภาพที่ตลกขบขัน

ในส่วนของรายการ “สะกิดข่าว” การใช้เทคนิคด้านภาพของรายการส่วนมากเป็นภาพปกติจะมีการใช้ ถ่ายภาพย้อนกลับ บ้างในกรณีที่เป็นภาพหลุด ส่วนภาพ Slow motion จะใช้ตอนช่วงที่ใส่มิวสิควีดีโอ โดยในช่วงที่เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1-28 ก.พ.49 ไม่ปรากฏว่ามีการใช้เทคนิคพิเศษของภาพ

มุมภาพ

ลักษณะการถ่ายภาพเพื่อให้ได้มุมภาพที่เหมาะสม และให้ได้ภาพที่ดูแล้วตลกขบขัน สื่ออารมณ์ขันออกมาด้วยภาพต้องอาศัยความชำนาญและฝีมือของช่างภาพแต่ละสายที่ไปถ่ายมา แล้วนำภาพมาคัดเลือกนำมาออกรายการได้ ซึ่งมุมภาพที่จะสื่อให้ได้อารมณ์ขันนั้น อาจเป็นมุมภาพชนิดเดียวกับรายการข่าวปกติ หรืออาจจะเป็น

ภาพที่ไม่เป็นทางการ ที่ไม่ปรากฏอยู่ในภาพข่าวปกติก็ได้ โดยมุมมองต้องตลกด้วยภาพที่ถ่ายมาเอง หรือเป็นมุมมองที่สอดคล้องกับการดำเนินเรื่อง ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขันได้ดี เช่น “สะกิดข่าวต่อมาไปดูการแข่งขันกีฬาของสโมสรกรมการขนส่งทางบกใกล้ช่อง 7 สี....ขาดไม่ได้ต้องมีการประกวดกองเชียร์ ที่ต่างที่ต่างมีลีลาเด็ดๆมาโชว์ อย่างนี้สีเขียว...สีแดง...และเชียร์สிடเดอร์ที่สร้างความประทับใจต้องสีเขียว(ปล่อยภาพ....ชมเข้าไปใกล้ๆเห็นคนสูงอายุเดินไม่หยุด)”

2. องค์ประกอบด้านเสียง

ลักษณะการใช้เสียงประกอบพิเศษในรายการสะกิดข่าว”มุ่งเน้นการสื่อความหมายในเชิงสนุกสนาน บันเทิง และล้อเลียนเสียดสี โดยเทคนิคของเสียงที่กระตุ้น ระวังใจของผู้ชม ชวนให้ติดตามไม่น่าเบื่อ

เทคนิคพิเศษของเสียงท้ายรายการ :

การใช้เทคนิคด้านเสียง พบว่ารายการ”สะกิดข่าว” มีการใช้เสียงประกอบพิเศษคั่นหลังจากจบสะกิดข่าวแต่ละเรื่องโดยจะเป็นเสียง Wow! และเสียง โอ โอ โอ.เค! ทุกครั้งสลับกันไป

การเลือกเสียงดนตรีประกอบเป็นมิวสิกวิดีโอ

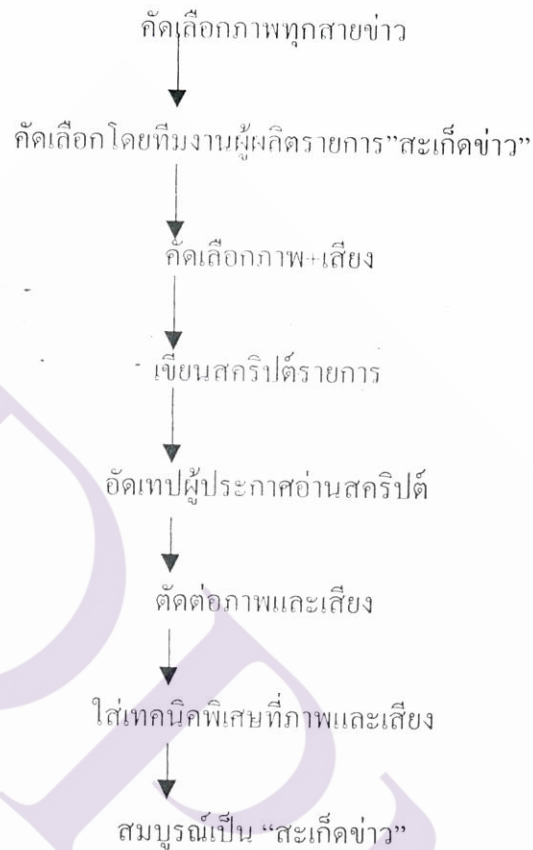
การเลือกเพลงมาประกอบเป็นมิวสิกวิดีโอ ต้องเลือกให้เข้ากับภาพที่ปรากฏในรายการ อาจจะโดยเชิงเนื้อหา เชิงความหมาย เชิงเสียดสี หรือล้อเลียน เพลงที่เปิดในเชิงเสียดสีหรือล้อเลียนโดยมากจะเป็นข่าวการเมือง ทั้งนี้ในช่วงการเก็บข้อมูลวันที่ 1-28 ก.พ.49 ไม่ปรากฏว่ามีการเลือกเสียงดนตรีประกอบเป็นมิวสิกวิดีโอ

ตอนที่ 3 กระบวนการผลิตของรายการ”สะกิดข่าว”

กระบวนการผลิตรายการ”สะกิดข่าว”

เนื่องจากรายการ”สะกิดข่าว” ไม่ได้นำเสนอเป็นรายการที่ออกอากาศสด เนื่องจาก ต้องมีความพิถีพิถันในการคัดเลือกภาพ และการใส่เสียงประกอบ เพื่อให้การสื่ออารมณ์ขันมีเกิดประสิทธิภาพต่อผู้ชมมากที่สุด ทำให้การทำงานของรายการสะกิดข่าว มีขั้นตอนและรายละเอียดปลีกย่อย ที่น่าสนใจหลายอย่าง ดังนั้น ขอกล่าวถึงกระบวนการผลิตรายการ”สะกิดข่าว” ดังนี้ คือเริ่มจากการคัดเลือกภาพข่าวจากทีมข่าวสายสะกิดข่าว และจากทีมข่าวส่วนกลางของทุกสาย ซึ่งประกอบด้วยสายข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา รวม 60 ทีมข่าว และข่าวภูมิภาค ซึ่งเป็นทีมข่าวที่ประจำตามจังหวัดต่างๆ ของฝ่ายข่าว ที่ไปถ่ายภาพมาเพื่อนำเสนอเป็น “สะกิดข่าว” ในช่วงของข่าวภาคค่ำ จากกระบวนการคัดเลือกภาพข่าว โดยพิจารณาความใกล้ชิดตัวประชาชน เหตุการณ์ความน่าใจของบุคคลที่ตกเป็นข่าว เหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อประชาชน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันของประชาชนจากสายข่าว สังคม เศรษฐกิจ การเมือง กีฬา อาชญากรรม ต่าง

ประเทศ สอนและภูมิภาค เรียบร้อยแล้ว จะมีการคัดเลือกเป็นพิเศษอีกครั้งจากทีมงานผู้ผลิตรายการ “สะเท็ดข่าว” เมื่อคัดเลือกจนได้ภาพข่าวเรียบร้อยแล้ว จากนั้นก็จะเป็นกระบวนการคัดเลือกเสียงที่จะนำมาทำเทคนิคพิเศษใส่ลงในรายการ เสียงที่ใช้เช่นเสียงร่ำว , โอ .เอ. โดยเป็นการคัดต่อรวมกัน(Mix)ระหว่างผู้ประกาศ+ภาพ+เสียงประกอบ ดังจะแสดงกระบวนการผลิตรายการ “สะเท็ดข่าว” เป็นแบบภูมิดังนี้

แผนภูมิ แสดงขั้นตอนกระบวนการผลิตรายการ “สะเท็ดข่าว”

(สัมภาษณ์ จีรวัดน์ เนียมสุข ผู้ดูแลผลิตรายการ “สะเท็ดข่าว” 25 เมษายน 2549)

1. การคัดเลือกภาพข่าว

ในแต่ละวัน หลังจากทีมข่าวทั้งส่วนกลาง ซึ่งประกอบด้วยสายข่าวการเมือง ข่าวอาชญากรรม ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวสังคม ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา รวม 60 ทีมข่าว และข่าวภูมิภาค ซึ่งเป็นทีมข่าวที่ประจำตามจังหวัดต่างๆ ของฝ่ายข่าว ที่ไปถ่ายภาพมา เพื่อนำเสนอเป็น “สะเท็ดข่าว” ในช่วงของข่าวภาคค่ำ ทางทีมงานผู้ผลิตรายการ “สะเท็ดข่าว” ก็จะประชุมเพื่อคัดเลือกเรื่องและภาพข่าวที่จะนำมาออกอากาศ โดยพิจารณาจากเหตุการณ์ความน่าใจของบุคคลที่ตกเป็นข่าว เหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อประชาชน และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจวัตรประจำวันของประชาชน

สำหรับภาพข่าวเพื่อนำมาเสนอเป็นรายการ “สะกิดข่าว” นั้นต้องอาศัยความชำนาญของช่างภาพจากทุกสายข่าว โดยภาพแต่ละภาพที่ได้จากการถ่าย ต้องผ่านการคัดเลือกโดยดูจากลักษณะของภาพดังนี้

1. ภาพที่ชวนขบขัน
2. ภาพที่ไม่สามารถนำเสนอเป็นข่าวปกติได้
3. ภาพที่เป็นการกระทำที่บังเอิญของบุคคลสำคัญต่างๆทางการเมือง
4. ภาพที่หาดูได้ยาก
5. ภาพแปลกๆของสัตว์

ทั้งนี้ในกระบวนการคัดเลือกภาพข่าว ผู้ผลิตรายการสะกิดข่าวจะต้องอาศัยความชำนาญ และมีไหวพริบปฏิภาณ เพื่อให้ได้ภาพที่จะทำให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมหรือเกิดอรรถรสในการชม พร้อมกับมีเนื้อหาสาระไปพร้อมๆกัน (สัมภาษณ์ จีรวัฒน์ เนียมมีศรี ผู้ดูแลผลิตรายการ “สะกิดข่าว” 25 เมษายน 2549)

2. เขียนบทข่าวรายการ

เมื่อพิจารณาเลือกเรื่องที่จะเป็น “สะกิดข่าว” ได้แล้ว ทีมงานสะกิดข่าวก็ต้องเขียนบทข่าวในเรื่องนั้นๆ โดยหลักสำคัญคือจะต้องให้สอดคล้องกับภาพซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการนำเสนอด้วย ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้ประกาศข่าวจะต้องดูภาพข่าวประกอบด้วย เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและสามารถสื่อความหมายไปยังผู้ชมได้ในทิศทางเดียวกับผู้ผลิต

3. ผู้ประกาศอัดเทปรายการ

รายการ “สะกิดข่าว” แม้อยู่ในช่วงหนึ่งของรายการข่าวภาคปกติซึ่งเป็นรายการสด แต่ในการผลิตของรายการ “สะกิดข่าว” ไม่สามารถเป็นรายการออกอากาศสดได้ เพราะต้องพิถีพิถันในการเลือกภาพและเสียงประกอบ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ขัน ทำให้ การผลิตรายการ “สะกิดข่าว” จะต้องทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าการกำลังดูภาพข่าวสดๆ ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของรายการ “สะกิดข่าว” ดังนั้น ผู้ประกาศข่าวจะต้องทำความเข้าใจกับเรื่องและภาพข่าวอย่างลึกซึ้ง ประกอบกับการนั่งประจำโต๊ะของรายการ “สะกิดข่าว” อัดเทปบรรยายเรื่องแต่ละเรื่องให้เชื่อมโยงกันเป็นธรรมชาติมากที่สุด

4. ตัดต่อภาพ+เสียง+ใส่เทคนิคพิเศษประกอบ

เมื่อผู้ประกาศข่าวอัดเทปเรียบร้อยแล้ว ทีมผู้ผลิต ก็จะต้องนำไปตัดต่อรวมกับภาพข่าวและเสียงข่าวที่คัดเลือกไว้ รวมทั้งใส่เทคนิคพิเศษด้านภาพและเสียง เพื่อให้เป็น “สะกิดข่าว” ที่สมบูรณ์ ภายใต้แนวทาง การทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนว่ามีส่วนร่วมและมีอารมณ์ร่วมกับเรื่องนั้นๆ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ลักษณะการนำเสนอข่าวในรูปแบบสารบบบันเทิง ศึกษาเฉพาะกรณี รายการ “สะเด็ดข่าว” ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เพื่อศึกษา ลักษณะการนำเสนอเนื้อหา ของรายการ “สะเด็ดข่าว” และเพื่อศึกษารูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ “สะเด็ดข่าว”

การศึกษา เปรียบเทียบรายการ “สะเด็ดข่าว” ตั้งแต่วันที่ 1-28 กุมภาพันธ์ 2549 มีจำนวนสะเด็ดข่าวทั้งสิ้น 85 เรื่อง ร่วมกับการสัมภาษณ์ประชาชนและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว”

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ดูแลการผลิตรายการและการวิเคราะห์เนื้อหาจากรายการสรุปได้ดังนี้

ลักษณะการนำเสนอเนื้อหา ของรายการ “สะเด็ดข่าว”

เนื้อหาข่าวในรายการ “สะเด็ดข่าว” จะเป็นข่าวเบา(Soft News) (Berger ,1990 :123 อ้างใน นันทน์ภัท) ครอบคลุมเรื่องต่างๆ ประกอบด้วย เรื่องที่เป็นเหตุการณ์และสถานการณ์ปัจจุบัน เรื่องนักร้องเมืองและบุคคลที่มีชื่อเสียง เรื่องที่อยู่ในความสนใจ เรื่องแปลกประหลาด เรื่องความน่ารักของคน สัตว์ และเรื่องอื่นๆ โดยการนำเสนอสะเด็ดข่าว มีลักษณะการรายงานข่าวนำซึ่งเป็นลักษณะร่วมกับการรายงานข่าวปกติ คือจะเปิดฉากด้วยการนำเสนอข่าวที่กระตุ้นความสนใจของผู้ชม ส่วนสะเด็ดข่าวระหว่างรายการ และสะเด็ดข่าวส่งท้ายจะเป็นเนื้อหาซึ่งถือว่าเป็นแกนกลางของรายการที่มีความสำคัญ จากช่วงเวลาที่สามารถนำเสนอได้ต่อเนื่องกัน แต่สะเด็ดข่าวส่งท้าย จะเป็นเรื่องเด่นของวัน ที่เนื้อหาจะแฝงไว้ด้วยคำพูด ภาพ หรือเสียง ที่ให้แง่คิดน่าสนใจ ทำให้ชวนติดตามในวันต่อไป ผู้ผลิตรายการ “สะเด็ดข่าว” ยังคงมุ่งให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวข่าวเมืองที่เน้นความบันเทิง มากกว่าข่าวประเภทอื่นๆ แม้นโยบายหลักจะไม่ได้เฉพาะเจาะจงที่ข่าวประเภทใดประเภทหนึ่งก็ตาม โดยจะดูที่องค์ประกอบและเนื้อหาในเรื่องนั้นๆ ว่ามีแง่มุมของอารมณ์ขันมากน้อยเพียงใด เป็นหลัก

ทั้งนี้ในการนำเสนอเนื้อหาในรายการ “สะเด็ดข่าว” ได้คำนึงถึง คุณลักษณะของข่าว ตามที่ Warren Breed(1956,อ้างใน นันทน์ภัท) ไว้อย่างครบถ้วน คือ เข้าใจง่าย มีความถูกต้อง เน้นที่การกระทำ มีความน่าสนใจ มีรูปแบบเฉพาะตัว และมีความรอบในการนำเสนอ รวมทั้งมีคุณค่าของข่าว(News Value) ในเรื่องความขบขัน ทั้งนี้คือแง่มุมของความบันเทิง เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกผ่อนคลาย และคลายเครียดได้บ้างชั่วขณะ

รูปแบบและกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขันของรายการ “สะกิดข่าว”

รายการ “สะกิดข่าว” มีรูปแบบโครงสร้าง ที่มีลักษณะค่อนข้างตายตัวและไม่เปลี่ยนแปลง มีการแบ่งเป็น 3 ช่วง คือสะกิดข่าวแรก สะกิดข่าวระหว่างรายการ และสะกิดข่าวส่งท้าย ทั้งนี้แม้รายการ “สะกิดข่าว” จะอยู่ในช่วงหนึ่งของข่าวภาคค่ำที่เป็นรายการสด แต่รายการ “สะกิดข่าว” ไม่ใช่รายการสด จะต้องทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกว่าการดำเนินรายการสดอยู่ ดังนั้น รายการจึงมีรูปแบบ และกลวิธีการนำเสนออารมณ์ขัน ที่เป็นลักษณะเฉพาะ

รูปแบบการรายงานข่าว ผู้ประกาศ จะมีความแตกต่างจากการรายงานข่าวของผู้ประกาศข่าวตามปกติ โดยจะใช้ภาษาลักษณะการเสวนามากกว่าภาษาข่าวที่มีลักษณะสังการ ทั้งนี้เป็นเพราะการใช้ภาษาที่มีลักษณะสังการไม่สามารถสื่อความบันเทิงให้กับผู้ชมได้ แต่ลักษณะดังกล่าวก็ไม่ได้เป็นสิ่งลดทอนความน่าเชื่อถือของประชาชนที่มีต่อข่าวแต่อย่างใด ตรงกันข้าม ผู้ชมย่อมมีความเชื่อถือในข่าวที่ปรากฏ เพราะเป็นภาพที่เกิดขึ้นจริงๆ เป็นเหตุการณ์จริง เป็นคำพูดจริงที่ไม่ใช่เรื่องโกหกแต่อย่างใด การนำเสนอความบันเทิงนอกจากจะใช้เทคนิคด้านภาพและเสียงเพื่อสื่อความบันเทิงแล้ว การใช้คำพูดของผู้ประกาศข่าวเป็นคำพูดสั้นๆ กะทัดรัด แต่เข้าใจง่าย ร่วมกับลักษณะบุคลิกภาพของผู้ประกาศข่าว ตลอดจนการแสดงท่าทีที่ผ่อนคลาย สบายๆ จะสามารถสร้างสื่อความบันเทิงให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้รูปแบบการรายงานที่สำคัญของผู้ประกาศข่าวรายการ “สะกิดข่าว” คือ การไม่วิจารณ์ข่าวด้วยตนเอง แต่จะให้ประชาชนเข้าใจด้วยตนเอง ในเชิงการล้อเลียน เสียดสี มากกว่าการวิจารณ์ข่าว ก็ถือเป็นเสน่ห์ของรายการ อีกอย่างหนึ่ง

การใช้รูปแบบการนำเสนอในเชิงตลกของรายการ “สะกิดข่าว” มักจะนำเอาเรื่องราวต่างๆ มาล้อเลียนทำให้ความหมายเปลี่ยนไป บางเรื่องเป็นเรื่องธรรมดาที่นำมาเสนอให้กลายเป็นเรื่องตลกขึ้นมาด้วยการใช้ภาษา สัญลักษณ์ต่างๆ ช่วย อาทิ ภาษา การแต่งกาย กริยาท่าทางที่ใช้ สามารถเป็นตัวกลางในการถ่ายทอด อารมณ์ตลก ขบขัน ได้โดยง่าย ซึ่งตามปกติแล้วมนุษย์สามารถหิบบอกเอาเรื่องรอบตัวมาล้อเลียนได้ตลอด

ส่วนการใช้กลวิธีการสร้างอารมณ์ขัน จะมีการใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ทั้งการใช้เทคนิคพิเศษของภาพ มุมภาพ เทคนิคพิเศษของเสียงท้ายรายการ เช่น ใช้คำว่า WOW! , O.K.! และเสียงมีวลีควีดีโอประกอบ เพื่อสอดแทรกความบันเทิงให้รวมอยู่ด้วยใน “สะกิดข่าว”

อภิปรายผลการวิจัย

รายการที่มีลักษณะของการให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) หรือลักษณะของการให้ความบันเทิง (Entertainment) โดยปกติมีรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ตามทฤษฎีของ Garry Whannel (1992, อ้างใน นันทน์ภัส) กล่าวไว้ว่า รายการที่มุ่งให้สาระแบบข่าวสารเต็มตัว จะอยู่ในประเภทที่เรียกว่า Current Affairs ส่วนรายการที่มุ่งให้ความบันเทิงเต็มตัว จะจัดอยู่ในประเภทที่เรียกว่า Variety Shows

รูปแบบรายการที่มีลักษณะการผสมผสานกันระหว่างการให้ข้อมูลข่าวสารและการให้ความบันเทิง จะเป็นรายการที่จัดอยู่ในประเภทที่เรียกว่า Infotainment Topical Magazines หรือ Quizzes ตามลักษณะของการผสมผสานกัน ซึ่งภาพรวมของรายการ“สะกิดข่าว”มีลักษณะของรายการประเภท Infotainment อันเป็นลูกผสมระหว่างรายการข่าวสาร(Information) กับรายการบันเทิง(Entertainment) โดยที่รายการ“สะกิดข่าว”มีเนื้อหาเป็นข่าว แต่มีการนำเสนอเป็น บันเทิง ทำให้รายการนี้สามารถดำรงอยู่ได้

จากการวิจัยรายการ“สะกิดข่าว” ทำให้เห็น หลักของการทำรายการประเภท Infotainment อย่างชัดเจนว่าหัวใจสำคัญ ก็จะต้องทำให้มีความสมดุล(Balance) ระหว่าง ความบันเทิง กับ ข่าว หรือข้อมูลที่ควรทำให้ลงตัวไม่เอนเอียงไปทางด้านใดด้านหนึ่ง โดยต้องยังคงลักษณะสำคัญของข่าวในเรื่องความมีสาระ ไว้ ซึ่งความสมดุลในที่นี้ ปัจจัยสำคัญก็คือการคัดเลือกแง่มุมของความบันเทิงจากข่าว โดยที่เราต้องเข้าใจว่าในเนื้อหาข่าวสารควรจะหยิบแง่มุมไหน ตรงไหนมาให้ความบันเทิง ในขณะที่ความบันเทิง ก็ไม่ใช่ว่าทุกเรื่องจะเป็นความบันเทิงที่สามารถนำมาผสมกับข่าวได้ ตลกบางประเภทไม่ว่าจะเป็นเรื่องลามกอนาจาร เคาระห่มยามร้ายทางร่างกาย และการเสนอตัวละคร ไม่สามารถอยู่ในรายการประเภท Infotainment เพราะจะทำให้ความเป็นข่าวสาร(Information) ถูกดบัง นำไปสู่ความไม่ลงตัวของผู้ชม ดังนั้นการนำเสนอข่าวในเรื่องที่เกี่ยวกับกลไกของโครงเรื่อง ที่ใช้สถานการณ์เพื่อสร้างความตลกขบขันนั้น เป็นสิ่งที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นตลกปัญญาชน เป็นการขำด้วยปัญญาและความคิด ให้คนต้องติดตาม ซึ่งยังรวมถึง เรื่องของไหวพริบบำคัม และเรื่องตลกทางความคิดและเสียดสีด้วย เท่ากับเป็นการเรียกร้องความคิดจากคนดู ไม่ใช่แค่ขำอย่างเดียว

นอกจากความสมดุลด้านการคัดเลือกแง่มุมของความบันเทิงแล้ว ผู้ประกาศข่าวก็ถือว่ามีความสำคัญ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ไซ้ว่าผู้ประกาศข่าวทุกคนจะสามารถทำรายการประเภท Infotainment ได้ลงตัวมีความกลมกลืนระหว่างข่าว กับความบันเทิงได้ รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆ อาทิ องค์ประกอบที่มารวมเป็นฉาก การใส่ภาพและเสียง ด้วย ต้องเหมาะสม และพอดีที่สุด

ทั้งนี้จากผลการวิเคราะห์ สามารถกล่าวได้ว่า การทำให้รายการสะกิดข่าวยังคงดำรงอยู่ได้ และได้รับความนิยมจากผู้ชม ก็ต้องมีสามารถสร้างความบันเทิง คลายเครียด เนื่องด้วยลักษณะของข่าวปกติโดยทั่วไปที่มีลักษณะเป็นทางการ มีความจริงจัง เคร่งเครียด แต่เมื่อสะกิดข่าวสามารถทำให้รายการข่าวโทรทัศน์ที่เคยเคร่งเครียดมาตลอด ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีลักษณะของการให้ข้อมูลข่าวสารร่วมกับการให้ความบันเทิง ทำให้มีรายละเอียดของการนำเสนอที่แตกต่าง และเป็นลักษณะเด่นของรายการที่ทำให้สามารถนำเสนอข่าวในลักษณะล้อเลียนเสียดสีได้ และนี่เองที่จะสามารถอธิบายถึงสังคมวัฒนธรรมไทย (2536:อ้างในสุวรรณ และเนื่องน้อย) ที่ว่า”คนไทยมีใจชอบความสนุกสนานร่าเริง เป็นการหลีกเลี่ยงจากความเคร่งเครียดจริงจัง แต่ทั้งนี้ก็ต้องระมัดระวังที่จะต้องรักษาความพอดี เพราะหากเราจมปลักอยู่ในความสนุกสนานมากเกินไป ก็จะกลายเป็นว่าเราลืมนตัว ลืมสังขรณ์แห่งชีวิตไป โดยเฉพาะในสังคมไทยสมัยใหม่ ซึ่งเป็นลักษณะสังคมเมืองมากขึ้น ความรักสนุกจะทำหน้าที่ป้องกันการเผชิญหน้ากันด้วยความรุนแรง” สิ่งนี้เองที่อธิบายการได้รับความนิยม และการดำรงอยู่ได้ของรายการ “สะกิดข่าว”

ข้อเสนอแนะต่อรายการ

จากการที่ได้ศึกษารายการ “สะกิดข่าว” ทั้งหมด 85 เรื่อง ตลอดเดือนกุมภาพันธ์ 2549 ผู้วิจัยมีความเห็นว่า รายการสะกิดข่าวยังขาดสีสันในเรื่องเทคนิคด้านภาพและเสียง ซึ่งถ้ารายการ “สะกิดข่าว” มีการใช้ภาพย้อนกลับไปกลับมา หรือภาพซ้ำๆ รวมทั้งมีเสียงประกอบคั่นรายการที่หลากหลายกว่านี้ ก็จะทำให้เกิดความฉีกคักเรียกอารมณ์ขึ้นจากผู้ชมได้มากกว่านี้ อย่างไรก็ตามในเรื่องที่นำมาเป็นสะกิดข่าว ควรหลีกเลี่ยงเสนอข่าวจากข่าวภูมิภาค 3 เรื่องใน 1 วัน ควรให้ความหลากหลายมากกว่านี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นในเรื่องแนวทางที่ควรทำวิจัยต่อไป ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ควรศึกษารายการ “สะกิดข่าว” ในแง่ผู้รับสาร เพื่อพิจารณาถึงการรับรู้และการยอมรับของผู้ชม
2. ควรมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบในเชิงรูปแบบและเนื้อหาของรายการ “สะกิดข่าว” กับรายการอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ช่องอื่นๆ
3. ควรทำการศึกษาพัฒนาการของลักษณะและรูปแบบของรายการ “สะกิดข่าว” และรายการอื่นๆ ที่มีลักษณะเดียวกัน

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ.(2543). การวิเคราะห์สื่อ:แบบผลิตและเทคนิค. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ.(2531). การนำวิธีวิเคราะห์แบบ โครงสร้างนิยมมาใช้ในการศึกษาเรื่องการสื่อสาร วารสารนิเทศ
ศาสตร์ ปีที่ 9. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ สกลอนันท์. เนื่องน้อย บุญเนตร.(2536)ความคิดและภูมิปัญญาไทย คำ:ร้องรอยความคิด ความเชื่อไทย.
กรุงเทพฯ:ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 .(2538) .ครบรอบ 25ปี สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3.
กรุงเทพฯ : อัลลายด์ พรินเตอร์.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์.(2536). อารมณ์ขันในสื่อมวลชน. กรุงเทพฯ : บริษัท เอช ที พี เพรส จำกัด. กรุงเทพฯ :

นันทน์ภัส วัฒนาจตุพร. (2543). วิเคราะห์กระบวนการผลิต รูปแบบ และเนื้อหารายการ “ เก็บตก” สถานีโทรทัศน์
ไทยทีวีสีช่อง 3. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ .จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

พรณทิพา อุปลวรรณา. (2540). กลยุทธ์การใช้อารมณ์ขันในการโฆษณาทางโทรทัศน์.วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ .จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชัญญา ไยลออ.(2544).การสื่อสารอารมณ์ขันของนักแสดงตลก รายการก่อนบ่ายคลายเครียด.วิทยานิพนธ์ ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จิรวัดน์ เนียมมีศรี.ผู้ดูแลการผลิตรายการสะกิดข่าว สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7, สัมภาษณ์ , 25 เมษายน

บทสัมภาษณ์ ลักษณะการนำเสนอข่าวในรูปแบบสาระบบันเทิง กรณีศึกษา “สะกิดข่าว”

คุณจิรวัดน์ เนียมมีศรี ผู้ดูแลการผลิตรายการ “สะกิดข่าว”

ถาม รบกวนเล่าถึงรายการ “สะกิดข่าว” ในภาพรวม

ตอบ รายการนี้จะอยู่หลังข่าวพระราชสำนัก ออกอากาศทุกวัน วันนี้จะมีเรื่องย่อยๆ ในสะกิดข่าวประมาณ 3 เรื่อง เป็นสะกิดข่าวแรก สะกิดข่าวระหว่างรายการ และสะกิดข่าวส่งท้าย เนื้อหาหลักๆ คือ จะไล่ความสำคัญจากน้อยไปตั้งมาก นั่นคือสะกิดข่าวส่งท้ายจะเป็นไฮไลท์ในแต่ละวัน การทำงานเรามีทีมสะกิดข่าวเป็นผู้รับผิดชอบในการผลิตโดยตรง ขั้นตอนการทำงานจะยุ่งยากนิดนึงเพราะไม่ใช่รายการสด ต้องอัดเทปและมาตัดต่ออีกครั้ง ตรงนี้ ต้องใส่ใจเลือกภาพดีๆ ใส่เสียงให้เหมาะสม

ถาม สะกิดข่าวมีจุดเด่น จุดด้อย อย่างไร

ตอบ โดยดูที่พื้นฐาน คนชอบความสนุกสนาน มีอารมณ์ร่วม จึงทำให้น่าสนใจ แต่บางเรื่องเราก็สอดแทรกเนื้อหาสาระเข้าไปด้วย นี่ก็ถือเป็นจุดประสงค์หลักของการทำสะกิดข่าวด้วย

ถาม แหล่งที่มาของสะกิดข่าวมาจากที่ไหน

ตอบ 1. มาจากช่างภาพทีมสะกิดข่าวเอง ซึ่งมีทั้งหมด 3 คน จะไปถ่ายเฉพาะข่าวหรืองานที่ไม่เกี่ยวข้องกับทีมข่าวสายใด

2. ข่าวส่วนกลางจากทุกสายข่าวของฝ่ายข่าวประมาณ 60 ทีม

3. จากผู้สื่อข่าวต่างจังหวัดทั่วประเทศอีก ซึ่งทั้งหมด 1 ถึง 3 คือทีมสะกิดข่าว

4. จากหน่วยงานราชการหรือเอกชน ที่ต้องการประชาสัมพันธ์งาน ก็แจ้งเข้ามา โดยหัวใจคือ ต้องเป็นจุดเด่นที่น่าสนใจเช่นต้องเปิดงานแปลก

ถาม แต่ละวันจะมี “สะกิดข่าว” กี่เรื่อง

ตอบ ปกติก็วันละ 3 เรื่อง แต่ก็มีบ้างนานๆ ครั้งมี 2 เรื่องถ้าเรื่องมันยาว หรือ 4 เรื่อง แล้วแต่ความสั้นยาวของเนื้อหาแต่ละเรื่อง ให้เวลาไม่เกิน 5 นาทีก็โอเค

ถาม แสดงว่าไม่แน่นอน

ตอบ 3 เรื่องต่อวันเป็นมาตรฐานและนโยบายที่วางไว้

ถาม มีวิธีการคัดเลือกสะเก็ดข้าวอย่างไร

ตอบ ประเด็นหลักคือ เรื่องต้องจำ แต่ก็ต้องดูว่าเป็นแผนโฆษณาที่จงใจทำ เพื่อออกสะเก็ดข้าว เพราะแนวทางของเราคือต้องไม่เป็นเครื่องมือใคร การคัดเลือกก็เริ่มจากต้องเอาเท่าข้าวที่ได้มาทั้งหมด ทั้งจากทีมส่วนกลาง และต่างจังหวัด มาดู โดยเมื่อได้เรื่องเราก็จะใช้การเล่าเรื่อง ปูมูข และไปถึงจุด Climax ของเรื่องนั้นๆ

ถาม เนื้อหาของสะเก็ดข้าวมีกี่ประเภท อะไรบ้าง

ตอบ มีทั้งข้าวในประเทศ ต่างประเทศ ภูมิภาคผสมกัน ข้าวในประเทศก็จะเป็นข้าวจากทุกสายข้าวของช่อง 7

ถาม หลักในการเลือกเนื้อหาสะเก็ดข้าว ยึดหลักอะไรบ้าง เป็นลำดับก่อนหลัง

ตอบ จะเลือกเหตุการณ์บ้านเมือง และสถานการณ์ที่ทันสมัยเหตุการณ์เป็นหลัก ก่อน โดยใน 1 วัน จะมี 3 เรื่อง ถ้าเป็นไปได้ จะต้องมีเรื่องการเมือง หรือบุคคลดังเพราะอยู่ในความสนใจ ชาวบ้านชอบ

โดยเนื้อหา และการนำเสนอ ทางบรรณาธิการข่าว ของช่อง 7 ให้เป็นดุลพินิจของทีมผลิตสะเก็ดข้าว เองในการพิจารณาทั้งหมด โดยไม่ได้เข้ามาก้าวก่ายหรือให้hen โยบายว่าต้องเป็นแบบไหน

ถาม อยากให้พูดถึง การสร้างอารมณ์ขัน ในสะเก็ดข้าว

ตอบ จะต้องเป็นภาพหลุด ข่าวหลุด ซึ่งช่วงภาพจะต้องมีไหวพริบ และคาดการณ์ล่วงหน้าได้ ตรงนี้ทีมข่าวของช่อง 7 มีศักยภาพทุกคน นอกจากนี้ก็จะใช้เสียงเอฟเฟค หรือเพลงประกอบ ร่วมด้วย

ถาม มีวิธีเลือกยังไงที่จะแน่ใจว่าเรื่องนี้คนจะจำ

ตอบ มันก็พูดยากนะ อยู่ที่ประสบการณ์ทำงาน อยู่ที่การเขียนด้วย ว่าจะโยงประเด็น เรื่องราวยังไง อีกอย่างก็คือต้องพิถีพิถันในการเลือกภาพด้วยประกอบกัน เนื้อเรื่องดีภาพไม่ซ้ำ ก็จบ หรือบางทีมีแต่ภาพ เนื้อหาไม่เข้มข้น ก็จบ ต้องใช้ทั้งสองเรื่องประกอบกัน

ถาม การเลือกภาพที่จะให้เป็นสะเก็ดข้าว มีอะไรบ้าง

ตอบ ต้องดูภาพที่หลุดๆและไม่สามารถนำมาเสนอเป็นข่าวปกติได้, ภาพที่คนดูแล้วไม่ซีเรียส, ภาพกริยา หรือการกระทำบางอย่างที่บังเอิญของบุคคลสำคัญต่างๆทางการเมืองและที่มีชื่อเสียง, ภาพที่หาดูยาก ซึ่งภาพแปลกๆของสัตว์ก็นำมาเป็นสะเก็ดข้าวเหมือนกัน เนื่องจากมุกตลกขำ หรือไม่ขำ มาจากภาพ หรือเสียงในข่าวเป็นหลัก

ถาม ขั้นตอนในการผลิตสะเก็ดข้าว

ตอบ เริ่มจาก ทีมผลิต จะต้องวางแผนว่าพรุ่งนี้จะมีข่าวหรือเหตุการณ์อะไร น่าสนใจ โดยในการเลือกข่าว จะจ้องดูว่าในวันนั้นๆ มีข่าวอะไรส่งเข้ามาบ้าง ต้องเลือกเรื่องที่อยู่ในความสนใจ เกี่ยวข้อง กับคนมีชื่อเสียงเป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นก็เลือกเรื่องที่เป็นเหตุการณ์น่ารักๆ เช่นที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง และเรื่องที่สนุกสนาน จากนั้นก็จะเอาภาพมาดู สะเก็ดข้าวเน้นสื่อด้วยภาพเป็นหลักซึ่งทีมข่าวต้องมีความชำนาญเรื่องการเลือกภาพมาก จากนั้นก็เขียนบท ในการ

เขียนบท จะต้องคำนึงถึง การทำให้เหมือนเป็นรายการสดด้วย เพราะจริงๆ เราทำเป็นเทป เพราะฉะนั้นเราต้องเขียน บท ภาพ และเสียง ให้ดูไหลลื่น ซึ่งจะต้องคุยกับผู้ประกาศ ก่อนคือคุณพิชญ นิลกัณฑ์ คุณศศิญา วิมุตตานนท์ และ คุณศุภรัตน์ นาคบุญญา สลับกันไป แล้วแต่เวอร์ เพื่อให้การดำเนินรายการทุกอย่างสอดคล้องกัน รูปแบบของเราคือ การบรรยายภาพ มีป้อยเสียงจริงๆ ของเรื่องเพื่อเพิ่มอารมณ์ให้คนดูอินกับเรื่องนั้นๆ จาเรื่องหนึ่งจะต้องมีเสียงเอฟเฟค คั่น เช่นเสียง ว้าว หรือ โอเค อันนี้ผู้ประกาศมีผลมากที่สุด ของคุณพิชญ คุณศุภรัตน์ และคุณศศิญา ก็มี ส่วนทำให้คนดู มีอารมณ์ขัน และความสุข ที่ไม่เหมือนกัน

ถาม ทำไมไม่ทำเป็นรายการสดเหมือนข่าวภาคค่ำ

ตอบ เพราะเราต้องใช้เวลาในการผลิต ให้ดูเนียนที่สุด ให้ผู้ชมสนุก และขำจะทำรวๆ ไม่ได้ ผู้ชมเป็นสิ่งสำคัญ เราต้องรักษาและให้สิ่งที่ดีสำหรับเข้า รายการ"สะกิดข่าว"แต่ละวันต้องมีคุณภาพ

ถาม มองคู่แข่งของสะกิดข่าวว่ามีรายการอะไรบ้าง และเป็นอย่างไร

ตอบ คงเป็นช่อง 3 เก็บตก แต่ภาพรวมเรามีเนื้อหาหลากหลายมากกว่า หนึ่งเพราะทีมข่าวเยอะ สอง เพราะผู้ประกาศ โดยเฉพาะคุณพิชญ นิลกัณฑ์ เป็นคนที่เล่าเรื่องได้ดี สุภาพ ซึ่งมีส่วนทำให้เรื่องน่าสนใจ ใ้ภาษาชาวบ้าน เข้าใจง่าย เก็บตกเขาเน้นที่ผู้ประกาศ อย่างคุณกะลาแม่ร์ คำพูดคำจา แต่เราก็มีกลุ่มเป้าหมายของเรา เป็นคนทุกเพศ ทุกวัย เพราะฉะนั้น ต้องใช้ภาษาชาวบ้าน แต่ว่าสุภาพ ไม่สองแง่สองง่าม

ถาม เสียงตอบรับและข้อเสนอแนะของผู้รับสาร นำมาปรับ กับรายการ สะกิดข่าวอย่างไร

ตอบ ทางทีมงานจะได้รับโทรศัพท์จากผู้ชม ถ้าเขาเห็นว่า สะกิดข่าวไม่ขำ ซึ่งถือเป็นเรื่องยาก เครียดในการทำงาน เพราะเดี๋ยวนี้ บางทีภาพหลุด ของแหล่งข่าว เขาจงใจทำแล้วไม่ขำ แต่ก็ต้องนำข้อติชมมาพยายามทำให้ถูกใจทุกคน แต่บางคนชอบเรื่องไหนก็จะโทรมา ขอข้อมูลเพิ่มบ้างเยอะแยะ

ถาม แนวโน้มของรายการข่าวผสมกับความบันเทิง ในโทรทัศน์บ้านเราจะเป็นอย่างไร

ตอบ ก็คงมีช่องอื่นๆ ทำรายการลักษณะนี้แล้วแต่่น โยบายและจังหวะ

ถาม ประเมินว่า ทิศทางของสะกิดข่าว เป็นอย่างไร

ตอบ จะอยู่คู่ข่าวภาคค่ำไปเรื่อยๆ เพราะ Rating ยังอยู่ในอันดับหนึ่ง โดยเราจะมองคู่แข่งด้วย และรักษาเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่ใช่ผู้ประกาศและรูปแบบตามกระแสนิยม

ถาม เมื่อก่อนสะกิดข่าวจะเน้นการเมือง

ตอบ จริงๆ ทางสะกิดข่าวก็ยังให้ความสำคัญกับตรงนี้ เพราะผู้ชมส่วนใหญ่จะชอบ แต่ปัจจุบันบางครั้งแหล่งข่าวระวังตัว หรือบางครั้งก็ตั้งใจจะเป็นสะกิดข่าวมากเกินไป ทำให้ไม่มีภาพหลุดๆ ตอนนี้สะกิดข่าวก็เลยมีความ

หลากหลายมากขึ้น ไม่เจาะจงว่าต้องเป็นการเมืองเท่านั้น แต่ถ้ามีเรื่องการเมืองเข้ามาก็จะให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกอยู่แล้ว

ถาม มีไหมบางวันหาสาระก็หาไม่ได้เลย

ตอบ ก็มีบ้าง แต่ก็ต้องหาให้ได้ ถึงต้องมี Stock ก็ไปข้างเผื่อฉุกเฉิน

DRU

